

**การศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร**
**The Study of English Language Learning Strategies of Liberal Arts
Students, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon**

อรุณี อรุณเรือง
ทรงสิริ วิชิรานนท์
ภาวิณี อุ๋นวัฒนา

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่องานวิจัย : การศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ผู้วิจัย : อรุณี อรุณเรือง ทรงศิริ วิชิรานนท์ ภาวิณี อุ๋นวัฒนา
พ.ศ. : 2560

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครและเพื่อเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาแยกตามเพศ สาขาวิชา และระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 215 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่าการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.19$) เมื่อพิจารณาตามรายกลวิธีพบว่า กลวิธีที่นักศึกษานำมาปฏิบัติมากที่สุด คือ กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน ($\bar{X}=3.46$) รองลงมาคือ กลวิธีด้านอารมณ์ ($\bar{X}=3.36$) กลวิธีที่ใช้อภิปัญญา ($\bar{X}=3.15$) กลวิธีด้านสังคม ($\bar{X}=3.13$) กลวิธีด้านการจำ ($\bar{X}=3.03$) และกลวิธีด้านความรู้ความคิด ($\bar{X}=3.01$) ตามลำดับ ผลการวิจัยยังพบว่าสาขาวิชาของผู้เรียนและระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ มีผลต่อการใช้กลวิธีการเรียนในทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนเพศไม่มีผลต่อการใช้กลวิธีการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

**Title: The Study of English Language Learning Strategies of Liberal Arts Students,
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon**

Researchers: Arunee Arunreung, Songsiri Wichiranon, Pawinee Oonwattana

Year: 2017

Abstract

This research intends to study the English language learning strategies of students in the faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon and to compare the learning strategies among gender, three fields of study, and English language achievement. The population group is 215 second-year Liberal Arts students in the second semester of the academic year 2016. The instrument was the Strategy Inventory for Language Learning (SILL) questionnaire. The obtained data were analyzed to find percentage, mean and standard deviation. The study findings revealed that the overall use of English language learning strategies was at the medium level ($\bar{X}=3.19$). When considering each strategy, the highly used learning strategy was compensation learning strategies ($\bar{X}=3.46$) and followed by affective learning strategies ($\bar{X}=3.36$), metacognitive strategies ($\bar{X}=3.15$), social strategies ($\bar{X}=3.13$), memory strategies ($\bar{X}=3.03$) and cognitive strategies ($\bar{X}=3.01$), respectively. The result also indicated that the learners' fields of study and English language achievement significantly affected the overall learning strategies but gender did not show significant differences.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่คณะผู้วิจัย ขอขอบคุณเจ้าของตำราและผลงานทางวิชาการต่างๆ ที่คณะผู้วิจัยได้นำมาอ้างอิงในงานวิจัยฉบับนี้ ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยทั้ง 3 ท่าน คือ ดร. วรวรรณ เพ็ชรกิจ สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ผศ. ดร. นพมณี ฤทธิกุลสิทธิชัย กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และ ผศ. ดร. รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และขอขอบคุณอาจารย์ ฐิติ กาญจนากาศและอาจารย์ อรพร พุทธพงษ์ กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์นักศึกษา

ขอขอบพระคุณคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่ได้ให้เงินงบประมาณสำหรับสนับสนุนในการทำงานวิจัยนี้ และขอขอบคุณนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครชั้นปีที่ 2 ทุกคนที่ให้ข้อมูลซึ่งเป็นประโยชน์ในการวิจัย อันจะนำไปสู่การปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ดร. อรุณี อรุณเรือง

ผศ. ทรงสิริ วิจิรานนท์

ผศ. ภาวินี อุ๋นวัฒนา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 คำถามในการวิจัย	3
1.4 สมมติฐานของการวิจัย	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 กลวิธีการเรียนภาษา (Learning Strategy)	7
2.2 แบบวัดกลวิธีการเรียนภาษา	12
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		
3	วิธีการดำเนินงานวิจัย	20
	1. การกำหนดประชากร และตัวแปรที่ศึกษา	20
	1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา	
	1.2 ตัวแปรที่ศึกษา	
	2. เครื่องมือและการประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	21
	2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	
	2.2 การประเมินคุณภาพของเครื่องมือ	
	3. การเก็บรวบรวมข้อมูล	23
	4. การนำเสนอข้อมูล	25
	5. สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล	29
4	ผลการวิจัย	30
	ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป	31
	ตอนที่ 2 ความแตกต่างของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ	33
	ตอนที่ 3 เปรียบเทียบปัจจัยพื้นฐานกับกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ	39
	ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา กับภูมิหลังที่แตกต่างกัน	42
	ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่พึงประสงค์ ของนักศึกษา	44
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	47
	1. สรุปผลการวิจัย	47
	2. อภิปรายผลการวิจัย	52
	3. ข้อเสนอแนะ	53
	บรรณานุกรม	55
	ภาคผนวก	58

สารบัญตาราง

ตารางที่

1	จำนวนประชากร ที่ใช้ศึกษา แบ่งตามสาขาวิชา	20
2	แสดงข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	32
3	กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน: กลวิธีด้านการจำ (Memory strategies)	33
4	กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน: กลวิธีด้านความรู้ความคิด (Cognitive strategies)	34
5	กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน: กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน (Compensation strategies)	35
6	กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน: กลวิธีที่ใช้อภิปัญญา (Metacognitive strategies)	36
7	กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน: กลวิธีด้านอารมณ์ (Affective strategies)	37
8	กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน: กลวิธีด้านสังคม (Social strategies)	38
9	เปรียบเทียบกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจำแนกตามเพศของนักศึกษา	39
10	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจำแนกตามเพศของนักศึกษา	39
11	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจำแนกตามสาขาวิชาของนักศึกษา	40
12	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจำแนกตามเกรดวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา	41
13	แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ของเพศและสาขาวิชาที่มีความสัมพันธ์ต่อกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ	42
14	แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ของกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในแต่ละด้านที่มีผลต่อเกรดวิชาภาษาอังกฤษ	43
15	แสดงข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน	47
16	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในภาพรวม	48
17	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจำแนกตามสาขาวิชาของนักศึกษา	49

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

18	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน จำแนกตามเพศของนักศึกษา	50
19	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจำแนก ตามเกรดวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา	50

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตของคนไทย และผู้คนทั่วโลก ประชากรโลกทุกวันนี้สื่อสารกันด้วยภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารกันโดยตรงหรือการดูทีวีและภาพยนตร์ การใช้อินเทอร์เน็ต การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ การอ่านหนังสือตำราทางวิชาการต่างๆ ฯลฯ การรู้ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญมากเนื่องจากภาษาอังกฤษมีการใช้กันทั่วโลกมากกว่าภาษาอื่นๆ ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากลที่ติดต่อสื่อสารได้ทั่วโลก และหลายประเทศได้ประกาศให้เป็นภาษาราชการอีกภาษาหนึ่ง นอกจากภาษาของตัวเอง ซึ่งประเทศที่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นทราบว่า ผู้ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดีจะมีโอกาสในการจ้างงาน และได้รับการสนับสนุนส่งเสริมในหน้าที่ให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นไปมากกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้ทางภาษาเลย ดังตัวอย่าง หน่วยงานหรือบริษัทต่างๆ ที่ประกาศรับสมัครพนักงานมักแนบท้ายประกาศด้วยคำว่ามีความสามารถทางภาษาที่สามารถติดต่อสื่อสารได้ ดังนั้นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาออกมาในปัจจุบัน ถ้ามีความรู้ภาษาอังกฤษทั้งพูดและเขียนเสริมเข้าไป โอกาสที่จะหางานก็จะไม่จำกัดแค่ในประเทศไทยเท่านั้น บัณฑิตที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ ก็จะได้รับสิทธิพิเศษที่เหนือกว่าคนอื่นที่ไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้

นอกจากนี้กฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English”-“ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ” ความหมายนี้เป็นที่เข้าใจในขั้นต้นคือเป็นเพียงเรื่องของทางราชการและภาคธุรกิจเอกชนเท่านั้น ซึ่งหากเป็นเพียงเท่านี้ก็ถือเป็นเรื่องปกติของการทำงานในโลกปัจจุบันอยู่แล้ว แต่ทว่าความหมายของบทบัญญัตินั้น มีความหมายกว้างไกลไปถึงทุกส่วนของประชาคมอาเซียนด้วย หมายความว่าประชาชนพลเมืองใน 10 ประเทศอาเซียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษกันมากขึ้น นอกเหนือจากภาษาประจำชาติหรือภาษาถิ่นของแต่ละชาติเอง เพราะไม่เพียงแต่เจ้าหน้าที่รัฐและพ่อค้านักธุรกิจที่จะต้องเดินทาง เข้าร่วมประชุมปรึกษาหารือ ติดต่อธุรกิจระหว่างกัน แต่ทุกคนที่อยู่ในอาเซียน เป็นพลเมืองของอาเซียน จะต้องเดินทางท่องเที่ยว ทำความรู้จักและเรียนรู้กัน เดินทางข้ามพรมแดนเพื่อหางานทำและแสวงหาโอกาสที่ดีกว่าให้กับชีวิต ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมืออันดับหนึ่งสำหรับพลเมืองอาเซียน ในการสื่อสาร สร้างสัมพันธ์สู่โลกกว้างของภูมิภาคอาเซียน โลกแห่งมิตรไมตรีที่ขยายกว้างไร้พรมแดน โลกแห่งการแข่งขันไร้ขอบเขตภูมิศาสตร์และวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่สองของชาวอาเซียน เคียงคู่ภาษาที่หนึ่งอันเป็นภาษาประจำชาติของแต่ละคน

เมื่อพิจารณาสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย พบว่าในอดีตมักเน้นที่วิธีการสอนและตัวผู้สอนเป็นสำคัญ เพราะเชื่อว่า การเรียนการสอนจะประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลว นั้น ขึ้นอยู่กับวิธีการสอนและตัวผู้สอนเป็นหลัก ดังนั้นงานวิจัยและบทความที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งในประเทศและต่างประเทศจะมุ่งเน้นทางด้านวิธีการสอนเป็นสำคัญ แต่ในช่วง 2 ทศวรรษที่ผ่านมา การศึกษาวิจัยเริ่มเปลี่ยนแปลง หันมาสนใจในด้านตัวผู้เรียนมากขึ้นและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ก็มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ของลักษณะต่างๆของผู้เรียนกับความสามารถทางภาษา นักวิจัยส่วนใหญ่สนใจศึกษาเรื่องปัจจัยต่างๆ เช่น เพศ สาขาวิชาที่เรียน ประสบการณ์การเรียนภาษา สถานภาพของภาษาต่างประเทศที่เรียน หรือเชื้อชาติของผู้เรียนว่ามีความสัมพันธ์กับวิธีการเรียนภาษาของผู้เรียนหรือไม่ การศึกษาวิจัยในช่วงแรกนั้น ได้ทำให้นักวิจัยส่วนหนึ่งสนใจว่า ผู้เรียนภาษา โดยเฉพาะผู้ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษานั้นทำอย่างไรบ้าง เริ่มจากRubin (1975) ได้ศึกษาพฤติกรรมของผู้เรียนภาษาที่ประสบความสำเร็จในการเรียน หลังจากนั้นก็มีการศึกษาคุณลักษณะของผู้เรียนภาษาที่ดี พร้อมทั้งหันมาศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาของผู้เรียน (Politzer (1983); O'Malley et al (1985); Charmot (1987); Oxford (1989) เป็นต้น

อาภาภรณ์ จินดาประเสริฐ (2540 : 2) เห็นว่า นักเรียนไทยส่วนใหญ่มีลักษณะเฉื่อยชา ขาดความกระตือรือร้น และคุ้นเคยกับการสอนแบบมีผู้คอยป้อนความรู้ให้ ผู้เรียนมักจะสนใจทำในสิ่งที่ได้คะแนนดีเท่านั้น และพฤติกรรมเหล่านี้ทำให้การเรียนรู้เพื่อให้เกิดความสามารถในการใช้ภาษาเป็นไปได้อย่างยากและขาดประสิทธิภาพ จำเป็นต้องได้รับการเปลี่ยนแปลง ในส่วนของครูผู้สอน ต้องมีการเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้สอน ผู้นำ ผู้ประเมิน ผู้ควบคุม ผู้จัดการทุกสิ่งทุกอย่างในชั้นเรียน มาเป็นผู้ช่วยเหลือ คอยอำนวยความสะดวก ฝึกผู้เรียนให้รู้จักใช้กลวิธีการเรียนแบบต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ Oxford (1990: 8) เสนอว่ากลวิธีในการเรียนเป็นวิธีการที่ผู้เรียนจัดการกับข้อมูลใหม่ที่พบเพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้ การเก็บรักษา และเลือกเอาข้อมูลเหล่านั้นกลับมาใช้ กลวิธีในการเรียนเป็นปฏิกริยาเฉพาะอย่าง que ผู้เรียนเลือกใช้ในห้องเรียนเพื่อให้เข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น เร็วขึ้น การเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสามารถถ่ายโอนความรู้ไปสู่สถานการณ์ใหม่ได้มากขึ้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนภาษาอังกฤษ เห็นว่านักศึกษาคณะศิลปศาสตรก็มีพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเดียวกัน และคุ้นเคยกับการสอนแบบมีครูป้อนความรู้ให้ ผู้เรียนมักจะสนใจทำในสิ่งที่ได้คะแนนดี ขาดความกระตือรือร้นที่จะใฝ่หาความรู้ และจากการสอบถามอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษพบว่านักศึกษาคณะศิลปศาสตรมีความสามารถทางภาษาอังกฤษก็อยู่ในระดับอ่อนถึงปานกลาง ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่ากลวิธีการเรียนรู้ใดที่นักศึกษาคณะศิลปศาสตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จะใช้ในการเรียนรู้ภาษาและมีผลให้ผลการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น ซึ่งจะ

เป็นประโยชน์สำหรับนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกัน เนื่องจากกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ดีจะส่งผลให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว การโรงแรม และภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาแยกตามเพศ สาขาวิชา และระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ

1.2.3 เพื่อนำเสนอแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้กับอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ

1.3 คำถามในการวิจัย

1.3.1 นักศึกษามีระดับการใช้ จำนวน และกลวิธีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไร

1.3.2 นักศึกษาชายและหญิงมีกลวิธีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

1.3.3 นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกันมีกลวิธีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

1.3.4 นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกันมีกลวิธีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1.4.1 นักศึกษามีกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

1.4.2 เพศมีความสัมพันธ์กับกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

1.4.3 สาขาวิชามีความสัมพันธ์กับกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

1.4.4 ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้วางขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1.5.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 สาขาวิชาการท่องเที่ยว การโรงแรม และภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 215 คน

1.5.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1.5.2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. เพศ

- เพศชาย
- เพศหญิง

2. สาขาวิชา

- สาขาวิชาการท่องเที่ยว
- สาขาวิชาการโรงแรม
- สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล

3. ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ

- ระดับดีมาก
- ระดับดี
- ระดับปานกลาง
- ระดับต่ำ

1.5.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

กลวิธีการเรียนทางตรง (Direct strategies)

1. กลวิธีด้านการจำ (Memory strategies)
2. กลวิธีด้านความรู้ความคิด (Cognitive strategies)
3. กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน (Compensation strategies)

กลวิธีการเรียนทางอ้อม (Indirect strategies)

1. กลวิธีที่ใช้อภิปัญญา (Metacognitive strategies)
2. กลวิธีด้านอารมณ์ (Affective strategies)
3. กลวิธีด้านสังคม (Social strategies)

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง การกระทำหรือวิธีการต่างๆ ที่ผู้เรียนแต่ละคนนำมาใช้ในการเรียนรู้ภาษาอย่างตั้งใจและมีการวางแผนล่วงหน้า เพื่อช่วยให้การเรียนรู้นั้นมีประสิทธิภาพ รวดเร็วขึ้น ง่ายขึ้นและเพลิดเพลินขึ้น สามารถถ่ายโอนไปใช้กับสถานการณ์ใหม่ได้

1.6.2 นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559

1.6.3 ชั้นปีที่ศึกษา หมายถึง ระดับชั้นปีที่นักศึกษาอยู่ในงานวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะนักศึกษาระดับปีที่ 2

1.6.4 สาขาวิชาที่กำลังศึกษา หมายถึง สาขาวิชาที่นักศึกษาศึกษาอยู่ แบ่งออกเป็น 3 สาขา คือ สาขาการท่องเที่ยว สาขาการโรงแรม และสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล

1.6.5 ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ หมายถึง ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยให้นักศึกษาที่เป็นกลุ่มประชากรแจ้งระดับคะแนนหรือเกรดในรายวิชาภาษาอังกฤษที่นักศึกษาได้รับในภาคการศึกษาที่ผ่านมา ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มดังนี้

1. กลุ่มเก่งมาก หมายถึง กลุ่มที่ได้ระดับคะแนนหรือเกรด A
2. กลุ่มเก่ง หมายถึง กลุ่มที่ได้ระดับคะแนนหรือเกรด B+ หรือ B
3. กลุ่มปานกลาง หมายถึง กลุ่มที่ได้ระดับคะแนนหรือเกรด C+ หรือ C
4. กลุ่มอ่อน หมายถึง กลุ่มที่ได้ระดับคะแนนหรือเกรด D+ หรือ D

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ผลการวิจัยในครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์

1.7.2 ผู้เรียนได้ตระหนักถึงกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของตนเองและนำไปพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้ในอนาคต

1.7.3 ผู้สอนทราบแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีผลการเรียนรู้ในระดับปานกลางและต่ำ และแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องหรือเอื้อต่อกลวิธีการเรียนรู้ของนักศึกษา

1.7.4 ผู้สอนสามารถนำผลที่ได้ไปใช้พัฒนาและปรับปรุงรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ การจัดทำกิจกรรม เอกสาร และสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังนี้

2.1 กลวิธีการเรียนภาษา (Learning strategies)

2.1.1 ความหมายของกลวิธีการเรียนภาษา

2.1.2 ความสำคัญของกลวิธีการเรียนภาษา

2.1.3 ประเภทของกลวิธีการเรียนภาษา

2.2 แบบวัดกลวิธีการเรียนภาษา Strategy Inventory for Language Learning. (SILL)

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการเรียนภาษาในประเทศ

2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการเรียนภาษาในต่างประเทศ

2.1 กลวิธีการเรียนภาษา (Learning Strategies)

ความหมายและความสำคัญของกลวิธีการเรียนภาษามีดังนี้

2.1.1 ความหมายของกลวิธีการเรียนภาษา

มีนักวิชาการและนักวิจัยหลายท่านได้ให้คำจำกัดความของกลวิธีการเรียนภาษา ดังนี้

Oxford (1990: 8) ให้คำจำกัดความของกลวิธีการเรียนรู้ภาษาว่า หมายถึง การกระทำหรือพฤติกรรมเฉพาะที่ผู้เรียนนำมาใช้เพื่อให้การเรียนรู้ภาษารวดเร็วขึ้น ง่ายขึ้น อีกทั้งยังสามารถดำเนินได้ด้วยตนเองและสามารถถ่ายโอนไปใช้กับสถานการณ์ใหม่ได้

Green and Oxford (1995: 262) ได้ให้ความหมายของกลวิธีในการเรียนรู้ภาษาที่สองว่า หมายถึง การกระทำหรือเทคนิคเฉพาะที่ผู้เรียนใช้อย่างตั้งใจเพื่อพัฒนาทักษะในการเรียนรู้

O'Malley and Chamot (1990: 1) ได้ให้ความหมายของกลวิธีในการเรียนภาษาว่า หมายถึง ความคิดหรือพฤติกรรมพิเศษที่ผู้เรียนแต่ละคนใช้ในการเรียนรู้ภาษา เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจ การเรียนรู้ และสามารถเก็บรักษาข้อมูลความรู้ใหม่ไว้ได้

สุริย์ จงสถาพรสิทธิ์ (2543: 29) ได้สรุปความหมายของกลวิธีในการเรียนรู้ว่า หมายถึง วิธีการต่างๆ ที่ผู้เรียนแต่ละคนนำมาใช้ในการเรียนรู้ทั่วไปหรือเรียนรู้ภาษาอย่างตั้งใจและมีการวางแผนล่วงหน้า เพื่อช่วยให้การเรียนรู้เร็วขึ้น ง่ายขึ้นและเพลิดเพลินขึ้นโดยวิธีการเหล่านั้นจะอำนวยความสะดวกในการรับข้อมูลความรู้ การเก็บรักษา การเรียกข้อมูลเหล่านั้นออกมาและใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม

กล่าวโดยสรุป กลวิธี หมายถึง การกระทำหรือวิธีการต่างๆที่ผู้เรียนแต่ละคนนำมาใช้ในการเรียนรู้ภาษาเพื่อให้การเรียนรู้นั้นมีประสิทธิภาพ รวดเร็วขึ้นและง่ายขึ้น สามารถถ่ายโอนไปใช้กับสถานการณ์ใหม่ได้

2.1.2 ความสำคัญของกลวิธีการเรียน

กลวิธีการเรียน (Learning Strategies) นับเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการเรียนภาษาเป็นอย่างมาก เพราะกลวิธีในการเรียนเปรียบเสมือนเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นและมีทิศทางในการเรียนของตนเอง จากงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า กลวิธีการเรียนภาษามีความสำคัญในการเรียนภาษา ผู้วิจัยได้สรุปความสำคัญของกลวิธีการเรียนภาษาไว้ดังนี้

1. กลวิธีการเรียนภาษาของผู้เรียนช่วยให้การเรียนรู้ภาษาประสบความสำเร็จ

จากการศึกษาของ O' Malley and Chamot (1995 :128) พบว่า ผู้เรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาสูงมีการใช้กลวิธีการเรียนภาษาที่หลากหลาย และมีความถี่การใช้แต่ละกลวิธีสูงกว่าผู้เรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาต่ำ เช่นเดียวกับ อาวุธ วาจาสิทธิ์ (2533) อินทรา นามเมืองรักษ์ (2541) พบว่า ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาสูงมีความหลากหลาย และมีความถี่ในการใช้กลวิธีมากกว่าผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาต่ำ

2. กลวิธีการเรียนภาษาของผู้เรียนที่ประสบผลสำเร็จเป็นแนวทางการเรียนสำหรับผู้เรียนภาษาระดับอื่นๆ ได้

Wenden and Rubin (1987: 16) พบว่าผู้เรียนภาษาที่มีระดับความสามารถทางภาษาต่ำ สามารถพัฒนาการเรียนภาษาของตนเองได้โดยการเลือกใช้ และปรับกลวิธีการเรียนภาษาของผู้เรียนที่ประสบผลสำเร็จให้เหมาะสมกับการเรียนของตนเอง รวมทั้งครูผู้สอนควรมีบทบาทแนะนำส่งเสริมการใช้กลวิธีเหล่านั้นให้แก่ผู้เรียน

Oxford (1990: 201) เห็นว่า การแนะนำกลวิธีการเรียนภาษา (Strategy Training) แก่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็น วิธีการแนะนำกลวิธีการเรียนภาษา (Strategy Training) มี 3 ประการ คือ

2.1 การแนะนำเพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญและประโยชน์ของกลวิธี (Awareness training) โดยอธิบายแทรกผ่านกิจกรรมแต่ละบทเรียน เช่น การฝึกให้ผู้เรียนใช้กลวิธีด้านอารมณ์ เพื่อลดความกังวล และสร้างความมั่นใจในการเรียนภาษา ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนเขียนคำให้กำลังใจตนเองในการเรียน หรือ การแนะนำกลวิธีด้านการจำโดยใช้จินตนาการภาพ เมื่อเรียนคำศัพท์ใหม่ครูผู้สอนให้นักเรียนจินตนาการคำศัพท์เหล่านั้นเป็นภาพที่ทำให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น

2.) การแนะนำกลวิธีการเรียนภาษาระยะสั้น (One-time strategy training) ใช้เมื่อผู้เรียนเกิดปัญหาในการเรียนแต่ละครั้ง ผู้สอนจะแนะนำกลวิธีบางชนิดเพื่อช่วยแก้ไขปัญหานั้น เช่น เมื่อผู้เรียนมีปัญหาในการจำคำว่า โจร และ จน ผู้สอนแนะนำกลวิธีการจำโดยให้ผู้เรียนใช้กลวิธีการจำโดนการผูกเรื่องจากคำว่า โจร และ จน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเห็นความแตกต่างและจำคำศัพท์ได้

2.3 การแนะนำกลวิธีการเรียนภาษาระยะยาว (Long-term strategy training) คือการแทรกกลวิธีการเรียนต่างๆ ไว้ในหลักสูตร ผู้เรียนสามารถเรียนรู้กลวิธีต่างๆ ได้หลากหลายกลวิธีผ่านบทเรียนแต่ละบท เช่น แผนการสอนประกอบด้วยบทเรียน 10 บท แต่ละบทให้แทรกกลวิธีการเรียนไว้ 1 กลวิธี

กล่าวโดยสรุป กลวิธีการเรียนภาษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยพัฒนาการเรียน และการสื่อสาร ดังนั้น การศึกษาวิธีการเรียนภาษาของผู้เรียนจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถทางภาษาของตนเองและประสบผลสำเร็จในการเรียน ในขณะที่ผู้สอนสามารถแนะนำกลวิธีการเรียนเหล่านี้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนยิ่งขึ้น

Oxford (1990: 1-8) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับกลวิธีในการเรียนไว้ว่า การรู้จักใช้กลวิธีในการเรียนที่เหมาะสมจะมีผลต่อการเรียนภาษา กลวิธีในการเรียนจะช่วยในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารของผู้เรียนซึ่งถือเป็นเป้าหมายสูงสุดในการเรียน จะช่วยให้การเรียนง่ายขึ้น เร็วขึ้น น่าสนุกสนานขึ้น รู้สึกมั่นใจในตัวเองมากขึ้น เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายโอนความรู้ที่ได้รับไปใช้กับสถานการณ์ใหม่ได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย

Brown (1989: 50) กล่าวว่า ผู้ที่มีสติปัญญาดีจะหาวิธีการเรียนรู้ในการฟัง พูด อ่าน และเขียน อย่างมีระบบด้วยตนเองโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ที่เรียนมา ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้เร็วขึ้น

Willing (1989: 1) กล่าวว่า ผู้เรียนที่ไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนนั้นเป็นเพราะความรู้เกี่ยวกับกลวิธีในการเรียนภาษาและขาดความสามารถในการเลือกกลวิธีในการเรียนที่เหมาะสมกับตนเอง

กล่าวโดยสรุป กลวิธีในการเรียนเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ภาษา เพราะกลวิธีในการเรียนเป็นเสมือนเครื่องมือเพื่อไปสู่จุดหมาย ช่วยให้ผู้เรียนมีทิศทางในการเรียนของตนเอง ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น เร็วขึ้น และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.1.3 ประเภทของกลวิธีการเรียนภาษา

สำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาตามแนวคิดของ อ็อกฟอร์ด เนื่องจากอ็อกฟอร์ด ได้ออกแบบเครื่องมือวัดกลวิธีการเรียนภาษา ชื่อ Strategy Inventory for Language Learning. (SILL) Version for English Speakers Learning a new Language Version 5.1 Oxford (1990: 14-22) ได้แบ่งกลวิธีการเรียนภาษาไว้ 2 กลวิธี คือ กลวิธีการเรียนภาษาโดยตรง (Direct Strategies) และกลวิธีการเรียนภาษาโดยอ้อม (Indirect Strategies) กลวิธีการเรียนภาษาโดยตรง หมายถึง กลวิธีที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับเนื้อหาที่เรียนซึ่งใช้การประมวลผลความรู้ภายในสมองผู้เรียน เกี่ยวข้องกับกระบวนการรับ จัด เก็บ และใช้ข้อมูลทางภาษา กลวิธีการเรียนภาษาโดยอ้อม หมายถึง กลวิธีที่ช่วยสนับสนุนและกำกับการเรียนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน เช่น การวางแผนการอ่านบททวน การให้กำลังใจตนเองในการเรียน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

กลวิธีการเรียนโดยตรง (Direct Strategies) หมายถึง กลวิธีที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับภาษาเป้าหมายที่ผู้เรียนเรียน ประกอบด้วยกลวิธีประเภทต่างๆ ดังนี้

1. กลวิธีด้านการจำ (Memory Strategies) เกี่ยวข้องกับกลไกทางสมองที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเก็บข้อมูลความรู้ไว้และนำออกมาใช้เมื่อต้องการ กลวิธีด้านการจำ เป็นกลวิธีที่ใช้มาตั้งแต่ในอดีตและยังคงใช้ในปัจจุบัน เป็นกลวิธีช่วยให้ข้อมูลมีความคงทน ประกอบด้วยกลวิธีย่อย 4 กลวิธี จากตัวอักษรย่อ CARE ดังนี้

1.1 อักษร C ตัวแรก หมายถึง กลวิธีการสร้างการเชื่อมโยงทางด้านความคิด (Creating Mental Linkages) เป็นกลวิธีเบื้องต้นสำหรับการจำ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลวิธีย่อย คือ การจัดกลุ่มคำตามชนิดหรือประเภทของคำการเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิม และการนำคำใหม่ใส่ในบริบท

1.2 อักษร A หมายถึง กลวิธีการใช้ภาพและเสียง (Applying Images and Sound) เป็นวิธีที่ช่วยให้เกิดความจำอีกวิธีหนึ่ง ซึ่งผู้เรียนสามารถใช้วิธีการต่างๆ เช่น การใช้จินตนาการ การใช้แผนผังเชื่อมโยงความหมาย การใช้คำสำคัญ และการใช้เสียงเพื่อช่วยจำ

1.3 อักษร R หมายถึง กลวิธีการทบทวนอย่างดี (Reviewing Well) เป็นกลวิธีที่เสริมสร้างความจำสิ่งใหม่โดยการทบทวนอย่างเป็นระบบ ทบทวนสิ่งที่จะต้องทำเป็นระยะๆ ในช่วงเวลาที่ต่างกัน เช่น ช่วงแรกทบทวนในระยะเวลาใกล้ๆ กัน จากนั้นทิ้งช่วงทบทวนให้ห่างออกไป ก็จะสามารถจำเนื้อหาได้อย่างอัตโนมัติ

1.4 อักษร E หมายถึง กลวิธีการใช้ท่าทาง (Employing Action) เป็นกลวิธีที่ใช้การกระทำเพื่อให้เกิดการจำ ได้แก่ การใช้ความรู้สึกและท่าทางประกอบคำอธิบาย การใช้เทคนิคกลไกอุปกรณ์ต่างๆ

2. กลวิธีด้านความรู้ความคิด (Cognitive Strategies) หมายถึง กลวิธีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางสมอง ประกอบด้วยกลวิธีย่อยที่ประกอบขึ้นจากตัวอักษรย่อ PRAC แบ่งออกเป็นกลวิธีย่อย 4 กลวิธี ดังนี้

2.1 อักษร P หมายถึง กลวิธีการฝึกปฏิบัติ (Practicing) เป็นกลวิธีพื้นฐานในด้านการเรียนรู้ทางด้านปัญญา ได้แก่ การกระทำซ้ำ การฝึกพูดและเขียนอย่างเป็นระบบ การจำรูปแบบประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวัน การเชื่อมคำหรือวลีให้เป็นประโยค และการฝึกอย่างเป็นธรรมชาติ

2.2 อักษร R หมายถึง กลวิธีการรับและการส่งสาร (Receiving and Sending Message) ได้แก่ การจับประเด็นความคิดอย่างรวดเร็ว และการใช้แหล่งวิทยาการเพื่อรับและส่งสาร

2.3 อักษร A หมายถึง การวิเคราะห์และการใช้เหตุผล (Analysis and Reasoning) เป็นกลวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้มากขึ้น ได้แก่ กลวิธีย่อยๆ 5 กลวิธี คือ การใช้เหตุผลเชิงนิรนัยหรือการใช้เหตุผลในเรื่องเฉพาะ การวิเคราะห์ข้อความและคำพูด การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ การแปล และการถ่ายโอนความรู้

2.4 อักษร C หมายถึง การจัดทำโครงสร้างของข้อมูลที่ได้รับและข้อมูลที่จะส่งออกไป (Creating Structure for Input and Output) เป็นกลวิธีที่แสดงถึงความเข้าใจในสิ่งที่เรียนโดยจัดโครงสร้างของข้อมูลขึ้นใหม่ ซึ่งประกอบด้วย กลวิธีย่อย 3 กลวิธี คือ การจดบันทึก การสรุปความ และการสร้างความเด่นชัดให้กับใจความสำคัญ

3. กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน (Compensation Strategies) เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้เมื่อมีความรู้ขึ้นใหม่ ซึ่งประกอบด้วย กลวิธีย่อย 2 กลวิธี ดังนี้

3.1 กลวิธีการเดาอย่างฉลาด (Guessing Intelligently) เป็นกลวิธีสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่เรียนโดยใช้การเดาอย่างมีหลักการ โดยใช้เครื่องชี้แนะทางด้านภาษาและเครื่องชี้แนะอื่นๆ เช่น บริบท สถานการณ์ และ โครงสร้างของข้อความ

3.2 การเอาชนะข้อจำกัดในด้านการพูดและการเขียน (Overcoming Limitations in Speaking and Writing) เป็นกลวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสนทนาหรือเขียนได้ดีขึ้น เช่น การเปลี่ยนแปลงไปใช้ภาษาแม่ การใช้ท่าทางแทนการพูด การหลีกเลี่ยงการสื่อสารในบางส่วนหรือทั้งหมด การเลือกหัวข้อ การปรับสารให้ง่ายขึ้น และการหาคำอื่นมาแทน

กลวิธีการเรียนโดยอ้อม (Indirect Strategies) หมายถึง กลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการส่งเสริมและควบคุมกระบวนการเรียนของตนเอง ประกอบด้วยกลวิธีประเภทต่างๆ ดังนี้

1. กลวิธีที่ใช้อภิปัญญา (Metacognitive Strategies) หมายถึง กลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนเพื่อทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ประกอบด้วยกลวิธีย่อย 3 กลวิธี ดังนี้

1.1 กลวิธีมุ่งความสนใจสู่การเรียนรู้ (Centering your Learning) เป็นกลวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจในบทเรียน ได้แก่ การคิดล่วงหน้าเกี่ยวกับบทเรียนใหม่และเชื่อมโยงความรู้เดิม การแสดงความตั้งใจและตั้งใจฟังจนกว่าพร้อมที่จะพูด

1.2 กลวิธีการจัดระเบียบและการวางแผนการเรียนรู้ (Arranging and Planning your Learning) ได้แก่ การค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษา การจัดสภาพการณ์ต่างๆ ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ การกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ในการเรียนรู้ การกำหนดจุดประสงค์ของงาน แต่ละงาน การวางแผนสำหรับกิจกรรมต่างๆ การแสวงหาโอกาสในการฝึกฝน

1.3 กลวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ (Evaluating your Learning) ได้แก่ การกำกับดูแลตนเอง หมั่นตรวจสอบความสามารถของตนเอง และการประเมินตนเอง

2. กลวิธีด้านอารมณ์ (Affective Strategies) เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้เพื่อควบคุมอารมณ์และความรู้สึก เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ ประกอบด้วยกลวิธีสำคัญ 3 กลวิธี ดังนี้

2.1 กลวิธีการลดความวิตกกังวล (Lowering your Anxiety) กลวิธีนี้จะช่วยลดความเครียด ความกังวลในการเรียน โดยใช้วิธีการผ่อนคลายกล้ามเนื้อ การหายใจลึกๆ การทำสมาธิ การฟังเพลง หรือการหัวเราะ

2.2 กลวิธีการให้กำลังใจตนเอง (Encouraging yourself) เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้เมื่อรู้สึกท้อถอยในการเรียน ได้แก่ การพูดในทางบวก การเลียงอย่างฉลาด และการให้รางวัลตนเอง

2.3 กลวิธีการดูแลอารมณ์ตนเอง (Taking-Care your Emotional Temperature) เป็นกลวิธีที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมความรู้สึกของผู้เรียน ไม่ให้เกิดความรู้สึกที่ส่งผลทางลบต่อ การเรียนรู้ภาษา เช่น การฟังสัญญาณจากร่างกายตนเอง การใช้แบบตรวจสอบความรู้สึก การเขียนบันทึกประจำวันเกี่ยวกับความรู้สึก และการสนทนากับผู้อื่นถึงความรู้สึกของตนเอง

3. กลวิธีด้านสังคม (Social Strategies) เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้เมื่อต้องมิปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสังคม เพื่อช่วยให้การปฏิสัมพันธ์นั้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น ประกอบด้วยกลวิธีสำคัญ 3 กลวิธี ดังนี้

3.1 กลวิธีการถามคำถาม (Asking Question) ได้แก่ การถามเพื่อความกระจ่างและ การถามเพื่อการแก้ไข

3.2 กลวิธีการทำงานร่วมกับผู้อื่น (Cooperating with others) ได้แก่ การทำงานร่วมกับเพื่อน เพื่อให้ได้รับข้อมูลป้อนกลับ

3.3 กลวิธีการเห็นใจผู้อื่น (Empathizing with others) ได้แก่ การพัฒนาความเข้าใจด้านวัฒนธรรม และการคำนึงถึงความคิดและความรู้สึกของผู้อื่น

2.2 แบบวัดพฤติกรรมการเรียนภาษา Strategy Inventory for Language Learning (SILL)

Oxford (1990: 199) ได้สร้างแบบวัดพฤติกรรมการเรียนภาษาชื่อ Strategy Inventory for Language Learning (SILL) แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ แบบวัดพฤติกรรมการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนที่พูดภาษาอังกฤษ ชื่อ Strategy Inventory for Language Learning (SILL) Version for English Speakers Learning a new Language Version 5.1 แบบวัดพฤติกรรมการเรียนภาษาแบ่งเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 คำชี้แจงวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม และแบบสอบถามประวัติส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น อายุ เพศ ภาษาแม่ ทักษะคิดในการเรียนภาษา

ตอนที่ 2 รูปแบบคำถามเป็นแบบปลายเปิด มีคำอธิบายการตอบแบบสอบถาม อัตราความถี่ในการใช้กลวิธีต่างๆแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

ระดับ 1 ไม่เคยใช้เลย

ระดับ 2 ไม่ค่อยใช้

ระดับ 3 ใช้บ้าง

ระดับ 4 ใช้ค่อนข้างมาก

ระดับ 5 ใช้มาก

ตอนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนภาษา ประกอบด้วยพฤติกรรมการจำ กลวิธีปัญหา และพฤติกรรมการทดแทน จำนวน 41 ข้อ มีข้อเลือกเป็นข้อความให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกระดับความถี่การใช้กลวิธีที่ตรงกับตัวเองมากที่สุด

ตอนที่ 4 แบบรวมคะแนนแต่ละข้อ เพื่อหาค่าความถี่การใช้กลวิธีโดยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยในแต่ละกลุ่มกลวิธี การแปลความหมายระดับคะแนนความถี่มีดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 = ปฏิบัติมากที่สุด (Always or almost always used)

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 = ปฏิบัติมาก (Generally used)

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 = ปฏิบัติปานกลาง (Somewhat used)

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 = ปฏิบัติน้อย (Generally not used)

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 = ไม่เคยปฏิบัติ (never or almost never used)

Oxford (1990: 279) กล่าวว่า ผู้ที่เคยตอบแบบวัดพฤติกรรมการเรียนชนิดนี้แสดงความคิดเห็นว่าแบบวัดพฤติกรรมการเรียนชนิดนี้น่าสนใจ และง่ายในการตอบ Shmais (2003) กล่าวว่าเครื่องมือในการศึกษาลักษณะพฤติกรรมการเรียนภาษาของอ็อกซ์ฟอร์ด เป็นเครื่องมือที่ได้รับความนิยม มีประโยชน์ และนิยมใช้วัดพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนภาษาในปัจจุบัน มีงานวิจัยกว่า 40-50 เรื่องที่ใช้เครื่องมือชนิดนี้ ชมเมตส์ ยังกล่าวด้วยอีกว่า แบบวัดพฤติกรรมการเรียนของอ็อกซ์ฟอร์ดเป็นเครื่องมือเดียวที่มีการตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น โดยมีการตรวจสอบความถูกต้องหลายทาง ซึ่งแตกต่างจากเครื่องมือชนิดอื่นที่ไม่ได้รับความนิยม เนื่องจากเครื่องมือเหล่านั้นยังขาดความน่าเชื่อถือ และความถูกต้องของข้อมูล จากข้อมูลข้างต้นนี้ทำให้ผู้วิจัยนำ

แบบวัดกลยุทธ์ Strategy Inventory for Language Learning (SILL) Version for English Speakers Learning a new Language Version 5.1 ของ Oxford (1990) มาใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3.1 งานวิจัยในประเทศ

อาวูช วาจาสัตย์ (2533) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตกลุ่มเก่งมาก กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตชาย และนิสิตหญิง ชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 (FE 1) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 710 คน แบ่งเป็นกลุ่มนิสิตกลุ่มเก่งมาก (ได้รับเกรด 4 ในการเรียนวิชา FE 1) จำนวน 107 คน นิสิตกลุ่มเก่ง (ได้รับเกรด B) จำนวน 269 คน นิสิตกลุ่มปานกลาง (ได้รับเกรด C) จำนวน 309 คน และนิสิตกลุ่มอ่อน (ได้รับเกรด D) จำนวน 25 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่นิสิตนำมาปฏิบัติมากที่สุด คือ พฤติกรรมเดาความหมายอย่างมีหลักการ พฤติกรรมเรียนที่นิสิตนำมาปฏิบัติปานกลาง คือ พฤติกรรมเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนโดยตรง พฤติกรรมฝึกฝนภาษา พฤติกรรมหาวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่เป็นของตนเอง พฤติกรรมใช้ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเรียนภาษาเป็นครู และพฤติกรรมการจำ พฤติกรรมเรียนที่นิสิตนำมาปฏิบัติน้อย คือ พฤติกรรมพยายามใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสารกับบุคคล 2) การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มเก่งมาก กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน คือ 2.1) กลุ่มเก่งมากและกลุ่มเก่งใช้พฤติกรรมการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในการใช้พฤติกรรมการเดาความหมายอย่างมีหลักการ และพฤติกรรมการพยายามใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น 2.2) กลุ่มเก่งมากและกลุ่มปานกลางใช้พฤติกรรมการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในการใช้พฤติกรรมการเดาความหมายอย่างมีหลักการ และในพฤติกรรมการจำ 2.3) กลุ่มเก่งมากและกลุ่มอ่อน ใช้พฤติกรรมการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในการใช้พฤติกรรมการเดาความหมายอย่างมีหลักการ และพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนโดยตรง 2.4) กลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางใช้พฤติกรรมการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในการใช้พฤติกรรมการจำ พฤติกรรมเดาความหมายอย่างมีหลักการ พฤติกรรมใช้ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเรียนภาษาเป็นครู 2.5) กลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนใช้พฤติกรรมการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในการใช้พฤติกรรมการเดาความหมายอย่างมีหลักการแล้วพฤติกรรมการจำ 2.6) กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนใช้พฤติกรรมการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในการใช้พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนโดยตรง และพฤติกรรมการเดาความหมายอย่างมีหลักการ

อินทรา นามเมืองรักษ์ (2541) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเรียนและกลยุทธ์สื่อสารในการสนทนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีวัตถุประสงค์การศึกษาเพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการเรียน

และกลวิธีสื่อสารในการสนทนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ 2) ศึกษาว่านักเรียนแต่ละกลุ่มใช้กลวิธีการเรียนและกลวิธีสื่อสารในการสนทนาภาษาอังกฤษประเภทใด และมากน้อยเพียงใด ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จำนวน 60 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 20 คน คือกลุ่มเรียนดี กลุ่มเรียนปานกลาง และกลุ่มเรียนอ่อน แล้วให้กลุ่มตัวอย่าง ตอบแบบสอบถาม กลวิธีการเรียนสนทนาภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยได้ตัดแปลงมาจากงานวิจัยของ โอมอลลี และชาโมต์ (OMalley & Chamot, 1990) เสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้อัตรา ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และการทดสอบค่า F (F-Test) ผลจากการศึกษาพบว่ากลุ่มเรียนดีใช้กลวิธีการเรียนภาษามากที่สุด จำนวน 44 กลวิธี คิดเป็นร้อยละ 38.60 รองลงมาคือกลุ่มเรียนปานกลางใช้จำนวน 39 กลวิธี คิดเป็นร้อยละ 34.21 ส่วนกลุ่มเรียนอ่อนใช้กลวิธีการเรียนภาษาน้อยที่สุด จำนวน 31 กลวิธี คิดเป็นร้อยละ 27.19 กลวิธีสื่อสารในการสนทนาภาษาอังกฤษที่กลุ่มตัวอย่างใช้มากเป็นอันดับแรกคือ กลวิธีการถ่าย โยง (ร้อยละ 24.75) รองลงมาคือ กลวิธีลดความซ้ำซ้อน (ร้อยละ 17.37) กลวิธีที่ใช้น้อยที่สุด คือ กลวิธี การเลียนแบบ (ร้อยละ 0.60) ซึ่งปรากฏว่ากลุ่มเรียนอ่อนเท่านั้นที่ใช้กลวิธีนี้ ผลการศึกษาโดยสรุปแสดง ว่าการเลือกใช้กลวิธีการเรียนสนทนาภาษาอังกฤษในแต่ละกลุ่มการเรียนสอดคล้องกับการเลือกใช้กลวิธี สื่อสาร คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาอังกฤษสูง จะเลือกใช้กลวิธีการเรียน และกลวิธี สื่อสารประเภทต่างๆมากกว่า กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนอ่อนกว่า

สุริย์ จงสถาพรสิทธิ์ (2543) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาวิธีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาวิธีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญ ศึกษา กรุงเทพมหานคร ตามวิธีการเรียน 3 วิธี คือ วิธีการเรียนแบบผิวเผิน วิธีการเรียนแบบรูลึก และ วิธีการเรียนแบบใฝ่สัมฤทธิ์ และเปรียบเทียบวิธีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 825 คน ที่เรียนแผนการเรียนต่างกันและมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีวิธีการเรียนภาษาอังกฤษแบบผิวเผิน รองลงมาคือ วิธีการเรียน ภาษาอังกฤษแบบใฝ่สัมฤทธิ์ และวิธีการเรียนภาษาอังกฤษแบบรูลึก ตามลำดับ และนักเรียนที่มีแผนการ เรียนต่างกัน มีวิธีการเรียนภาษาอังกฤษไม่ต่างกัน และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ต่างกัน มีวิธีการเรียนภาษาอังกฤษต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นฤมล โคตรสมบัติ (2546) ได้ศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตบัณฑิตคณะ วิทยาศาสตร์ ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงและต่ำ ตัวอย่างประชากรคือ บัณฑิตระดับ ปริญญาโทและปริญญาเอก สาขาจุลชีววิทยาและชีววิทยา จำนวน 39 คน ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง 9 คน และกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่ำ 30 คน เครื่องมือที่ใช้ใน การวิจัย คือ Quick Placement Test Version 2 ซึ่งพัฒนาโดยมหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ด ในค.ศ. 2001 และ แบบสอบถาม Strategy Inventory for Language Learning (SIIL) ของ Rebecca Oxford ในค.ศ.1990 รวมทั้งการสัมภาษณ์โดยค่าความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม อยู่ที่ 0.92 ผลการศึกษาพบว่า นิสิตใช้

กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษทุกกลุ่มกลวิธี โดยใช้กลุ่มกลวิธีทดแทนอยู่ในระดับสูง และใช้กลุ่มกลวิธีเมตาคอกนิทีฟ กลวิธีปัญญา กลวิธีสังคมและความรู้สึก และกลวิธีการจำอยู่ในระดับปานกลาง สรุปได้ว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงและต่ำใช้กลวิธีการเรียนไม่แตกต่างกันในทุกกลุ่มกลวิธีอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.5

อรรถพล คำเขียน (2549) ได้ศึกษากลวิธีการเรียนภาษาของนักศึกษาไทยกับเวียดนาม พบว่า นักศึกษาไทยและเวียดนาม ใช้กลวิธีชดเชยในการเรียนภาษาอังกฤษมากที่สุด ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลที่สุดในการเลือกกลวิธีการเรียน คือ แรงจูงใจในการเรียน ประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษ และเพศ การศึกษาพบว่า นักศึกษาหญิงไทยที่มีแรงจูงใจในการเรียนน้อยและมีประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษน้อย มีแนวโน้มใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษประเภทต่างๆ น้อยกว่า นักศึกษาเวียดนามในกลุ่มดังกล่าว

สุวิมล บุญมา (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอุบลวิทยาคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอุบลวิทยาคมและเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน แบ่งเป็นนักเรียนกลุ่มเก่ง จำนวน 42 คน นักเรียนกลุ่มปานกลาง จำนวน 46 คน และนักเรียนกลุ่มอ่อน จำนวน 12 คน ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่นักเรียนปฏิบัติมากที่สุด คือ กลวิธีการถามคนอื่น กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่นักเรียนปฏิบัติน้อยที่สุด คือ กลวิธีการสร้างคำใหม่ขึ้นเอง เมื่อเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน พบว่า นักเรียนกลุ่มเก่งและปานกลาง และนักเรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษไม่มีความแตกต่างกัน

นิตากร ประคองชาติ (2550) ศึกษาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,134 คน จากมหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศไทย 8 แห่ง ในปีการศึกษา 2547 ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรในด้านสาขาวิชาที่ศึกษาอยู่ หลักสูตรการเรียน และประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศไทย

แพรวพรรณ พริ้งพร้อม (2551) ได้ศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ที่กำลังเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษระหว่างเพศและชั้นปีของนักศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ Oxford's Strategy Inventory for Language Learning (SILL) version 7.0 แบบสอบถามกลยุทธ์การเรียนประกอบด้วย ชนิดกลยุทธ์การเรียนภาษา 6 ด้าน คือ กลยุทธ์ด้านการจำ กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา กลยุทธ์ด้านการทดแทน กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา กล

ยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก และกลยุทธ์ด้านสังคม กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 462 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายจากประชากรนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยสถิติทดสอบที (t-Test) ผลการสำรวจพบว่าการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานอยู่ในระดับปานกลางในทุกด้านของกลยุทธ์ ส่วนกลยุทธ์ที่นักศึกษานิยมใช้สูงที่สุด คือ กลยุทธ์ด้านการทดแทน และอันดับสอง คือ กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา ผลวิจัยยังพบว่า ความแตกต่างระหว่างเพศ มีผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียน นักศึกษาเพศหญิงมีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมสูงกว่านักศึกษาเพศชายอย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม การศึกษาระบุว่านักศึกษาที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกันมีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ธีรภรณ์ พลายนเล็ก (2555) ได้ศึกษาลักษณะการเรียนรู้อังกฤษและศึกษากลวิธีการเรียนรู้อังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 แขนงวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามกลุ่ม ที่เรียนเก่งมาก กลุ่มที่เรียนเก่ง กลุ่มที่เรียนปานกลาง และกลุ่มที่เรียนอ่อน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ 5 แห่งในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัยพบว่า

1. ลักษณะการเรียนรู้อังกฤษของนักศึกษากลุ่มที่เรียนเก่งมาก ส่วนใหญ่จะมีลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้ประสาทตาและลักษณะการเรียนรู้แบบคาดเดาและความหมายของภาษาใหม่มากที่สุด รองลงมาคือลักษณะของการรู้สึกสนุกและผ่อนคลายกับการทำกิจกรรมทางภาษาและภาระงาน ส่วนนักศึกษากลุ่มที่เรียนเก่งมีลักษณะการเรียนรู้แบบคาดเดาและความหมายของภาษาใหม่มากที่สุด รองลงมาคือลักษณะการเรียนรู้แบบเป็นไปตามลำดับขั้นตอน นักศึกษากลุ่มที่เรียนปานกลางมีลักษณะการเรียนรู้แบบมีความละเอียดถี่ถ้วนในการวางแผนและทำภาระงานมากที่สุด รองลงมาคือลักษณะของการสรุปหาคำตอบด้วยการศึกษาของภาษาใหม่ก่อน และนักศึกษากลุ่มที่เรียนอ่อนจะมีลักษณะการเรียนรู้แบบคาดเดาและความหมายของภาษาใหม่มากที่สุด รองลงมาคือลักษณะของการแสวงหากฎเกณฑ์ทางภาษาใหม่ ส่วนลักษณะการเรียนรู้ที่มีน้อยที่สุดของนักศึกษากลุ่มที่เรียนเก่งมาก กลุ่มที่เรียนเก่ง และกลุ่มที่เรียนปานกลางคือลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะสัมพันธ์ภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่น ขณะที่นักศึกษากลุ่มที่เรียนอ่อนจะมีลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการริเริ่มภาระงานน้อยที่สุด

2. กลวิธีเรียนรู้อังกฤษของนักศึกษากลุ่มที่เรียนเก่งมาก ส่วนใหญ่จะนำกลวิธีที่ใช้อภิปัญญามาใช้มากที่สุด รองลงมาคือกลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน ส่วนนักศึกษากลุ่มที่เรียนเก่งจะ

นำกลวิธีที่ใช้อภิปัญญาและกลวิธีเชิงวิภาพมาใช้มากที่สุด รองลงมาคือกลวิธีทางสังคม นักศึกษากลุ่มที่เรียนปานกลางจะนำกลวิธีที่ใช้อภิปัญญา กลวิธีเชิงวิภาพ และกลวิธีทางสังคมมาใช้มากที่สุด รองลงมาคือกลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน และนักศึกษากลุ่มที่เรียนอ่อนจะนำกลวิธีที่ใช้ความจำมาใช้มากที่สุด รองลงมาคือกลวิธีทางสังคม ส่วนกลวิธีที่นำมาใช้น้อยที่สุดของนักศึกษากลุ่มที่เรียนเก่งมาก กลุ่มที่เรียนปานกลางและกลุ่มที่เรียนอ่อนคือกลวิธีที่ใช้ความรู้ความเข้าใจ ขณะที่นักศึกษากลุ่มที่เรียนเก่งจะนำกลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทนมาใช้น้อยที่สุด

ดวงแข แก้วละเอียด และคณะ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง กลวิธีการเรียนรู้ภาษาและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนิสิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัย พบว่า 1) นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษมีการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ ทุกกลุ่มกลวิธี คือ การใช้กลวิธีการชดเชย กลวิธีอภิปราย กลวิธีทางสังคม กลวิธีทางอารมณ์ กลวิธีปริชาน และกลวิธีการจำตามลำดับอยู่ในระดับปานกลาง นิสิตโดยรวมใช้กลวิธีการชดเชยมากที่สุด ในขณะที่กลวิธีการจำมีการใช้น้อยที่สุด เช่นเดียวกันนิสิตกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงและต่ำใช้กลวิธีการชดเชยมากที่สุด และกลวิธีการจำน้อยที่สุด 2) นิสิตมีการใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับปานกลาง มีความสามารถในการอุปนัยมากที่สุดและความสามารถในการสังเกตุและพิจารณาความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลน้อยที่สุด นิสิตชั้นปีที่ 2 มีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับปานกลาง นิสิตชั้นปีที่ 3 มีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับ ปานกลาง และนิสิตชั้นปีที่ 4 มีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับปานกลาง เช่นกัน 3) นิสิตกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงและต่ำมีการใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

สมพร โกมารทัต (2559) ศึกษาเรื่อง การศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในกรุงเทพฯและปริมณฑล เก็บข้อมูลจากนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2558 ของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯและปริมณฑล จำนวน 455 คน ผลการศึกษาพบว่า 1) การใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษา 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง 2) นักศึกษาที่เรียนภาษาต่างประเทศที่แตกต่างกัน มีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาที่ไม่แตกต่างกัน 3) การใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนทางภาษาของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงจะใช้กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จมากที่สุด 4) กลยุทธ์การเรียนมีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ และจะใช้ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในระดับและสถานการณ์การเรียนที่แตกต่างกัน 5) กลยุทธ์การเรียนส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ เมื่อเรียงลำดับจากความสำคัญมากไปหาน้อยเป็นดังนี้ คือ กลยุทธ์การจำ กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง กลยุทธ์ทางสังคม กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ และกลยุทธ์ทางอารมณ์ และความรู้สึก

2.3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

Green and Oxford (1995) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษากลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษ และความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาในประเทศเปอร์โตริโก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในประเทศเปอร์โตริโกที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษและเพศต่างกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยในประเทศเปอร์โตริโก จำนวน 374 คน แบ่งเป็นนักศึกษาเพศหญิง 178 คน นักศึกษาเพศชาย 196 คน เมื่อจำแนกตามความสามารถทางภาษาอังกฤษ จะเป็นนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ 121 คน นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง 132 คน และนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง 121 คน ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน จะมีกลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน กล่าวคือ นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำจะมีความถี่ในการใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษน้อยกว่านักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงกว่า เมื่อเปรียบเทียบด้านเพศ พบว่า นักศึกษาเพศหญิงใช้กลวิธีด้านความจำ ด้านเมตาคอกนิตีฟ ด้านจิตพิสัย และด้านสังคมมากกว่านักศึกษาเพศชาย

Mochizuki (1999) ได้ศึกษาลักษณะการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยของญี่ปุ่น และปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกใช้กลวิธีการเรียนภาษารวมทั้งศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับระดับทางภาษาของตนเอง ใช้แบบวัดระดับภาษาอังกฤษ The Second Grade Test of the Society of Testing English Proficiency (STEP) และแบบทดสอบของออกซ์ฟอร์ดจำนวน 80 ข้อ (Strategy Inventory for Language Learning SILL) ศึกษาจากนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 2 จำนวน 44 คน และนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 จำนวน 113 คน ดำเนินการศึกษาในเดือน พฤษภาคม ค.ศ. 1996 ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยชาวญี่ปุ่นใช้กลวิธีทดแทนมากที่สุด และใช้กลวิธีที่เกี่ยวกับสังคม และความรู้สึกน้อยที่สุด รวมทั้งพบว่าผู้เรียนที่มีระดับการเรียนดีมีระดับความถี่ในการใช้กลวิธีปัญหา และเมตาคอกนิตีฟ สูงกว่านักเรียนกลุ่มเรียนกลุ่มระดับการเรียนอ่อน นอกจากนี้พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกใช้กลวิธีมากที่สุด คือ วิชาเอกของนักศึกษา แรงจูงใจ ความสนใจในภาษาอังกฤษ และเพศ ส่วนการประเมินระดับภาษาอังกฤษของตนเองพบว่าไม่ตรงตามความสามารถที่แท้จริง

Shmais (2003) ได้ศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งชาติ อัน นาซาในปาเลสไตน์ ใช้ Strategy Inventory for Language Learning (SILL) ศึกษาให้นักศึกษาที่พูดภาษาอาราบิกเป็นภาษาแม่ การศึกษาครั้งนี้เพื่อการศึกษาอัตราการใช้กลวิธีการเรียนภาษาต่อเพศ และระดับความสามารถของภาษาของนักศึกษาซึ่งแบ่งตามระดับชั้นปีของนักศึกษา และเพื่อศึกษาการประเมินระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนเอง จากการศึกษาพบว่าอัตราการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับสูงถึงปานกลาง กลวิธีการเรียนเมตาคอกนิตีฟเป็นกลวิธีที่ใช้มากที่สุด คือ 79.6%จากกลวิธีการเรียนภาษาอื่นๆ กลวิธีการทดแทนเป็นกลวิธีที่ใช้น้อยที่สุดคือ 63% จากการศึกษา รายงาน เพศ และระดับชั้นเรียนของนักศึกษาที่ไม่มีนัยสำคัญต่อการใช้กลวิธีการเรียนภาษา ผู้วิจัยงาน

ศึกษาคั้งนี้เสนอว่าควรมีการสอนการใช้กลวิธีการเรียนแบบ กลวิธีการจำ กลวิธีปัญญา กลวิธีการทดแทน ในห้องเรียนภาษาด้วย

Holt (2005) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางภาษาอังกฤษต่อกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชาวจีน ที่เรียนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยต่างประเทศจำนวน 74 คน โดยใช้ Strategy Inventory for Language Learning (SILL) ของออกซ์ฟอร์ด ประกอบด้วยกลวิธีการเรียน 6 แบบคือ กลวิธีการจำ กลวิธีปัญญา กลวิธีทดแทน กลวิธีเมตาคอกนิทีฟ กลวิธีทางสังคม และกลวิธีจิตพิสัย จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูงจะใช้กลวิธีการเรียนทุกแบบ และมีความถี่ในการใช้กลวิธีแต่ละชนิดสูงกว่าผู้เรียนกลุ่มอื่นซึ่งกลวิธีการทดแทนเป็นกลวิธีที่ใช้มากที่สุด การศึกษาสรุปได้ว่า การใช้กลวิธีการเรียนในกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง และผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Nisbet (2005) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาจีน สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 ในมหาวิทยาลัยของจีน จำนวน 168 คน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ในการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน และระหว่าง เพศชายและเพศหญิง

Yilmaz (2010) ได้ทำการสำรวจเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนรู้ เพศ และความเชื่อในการเรียนรู้ และการเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง ในกรณีศึกษา นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัย Çanakkale Onsekiz Mart ในประเทศตุรกี จำนวน 140 คน ผลการสำรวจพบว่า การใช้กลวิธีการทดแทนมีค่าคะแนนสูงสุด คือ ร้อยละ 79.4 ส่วนการใช้กลวิธีด้านจิตใจมีค่าคะแนนต่ำสุด คือ ร้อยละ 63.8 ของผู้ตอบแบบสำรวจ นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์ยังชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดว่า ผู้เรียนที่มีผลคะแนนดี จะมีกลวิธีการเรียนการเรียนรู้ที่ดีด้วย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่องการศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) ใช้เทคนิคการสำรวจ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากร และตัวแปรที่ศึกษา
2. เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากร และตัวแปรที่ศึกษา

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม และสาขาวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ของคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 215 คน รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรที่ใช้ศึกษาแบ่งตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	ประชากร
1. การท่องเที่ยว	70
2. การโรงแรม	78
3. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	67
รวม	215

ที่มา : แผนกทะเบียนและวัดผล คณะศิลปศาสตร์, 2558

1.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1.2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.2.1.1 เพศ

- เพศชาย
- เพศหญิง

1.2.1.2 สาขาวิชา

- สาขาวิชาการท่องเที่ยว
- สาขาวิชาการโรงแรม
- สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล

1.2.1.3 ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ

- ระดับดีมาก
- ระดับดี
- ระดับปานกลาง
- ระดับต่ำ

1.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1.2.2.1 กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

กลวิธีการเรียนทางตรง (Direct strategies)

1. กลวิธีด้านการจำ (Memory strategies)
2. กลวิธีด้านความรู้ความคิด (Cognitive strategies)
3. กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน (Compensation strategies)

กลวิธีในการเรียนทางอ้อม (Indirect strategies)

1. กลวิธีที่ใช้อภิปัญญา (Metacognitive strategies)
2. กลวิธีด้านอารมณ์ (Affective strategies)
3. กลวิธีด้านสังคม (Social strategies)

2. เครื่องมือและการประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้แก่

2.1. แบบสอบถามกลวิธีการเรียนภาษาซึ่งดัดแปลงจากแนวคิดของ Oxford (1990) ชื่อ Strategy Inventory of Language Learning (SILL) Version for English Speakers Learning a new Language Version 5.1 โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐาน จำแนกตามเพศ อายุ สาขาวิชาที่ศึกษาอยู่ และเกรดวิชาภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน จำนวน 36 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ ปฏิบัติน้อยที่สุด ปฏิบัติน้อย ปฏิบัติปานกลาง ปฏิบัติมาก และปฏิบัติมากที่สุด ประกอบด้วยข้อคำถาม ดังนี้ คือ

กลวิธีการเรียนทางตรง (Direct strategies) จำนวน 18 ข้อ

1. กลวิธีด้านการจำ (Memory strategies) จำนวน 6 ข้อ
2. กลวิธีด้านความรู้ความคิด (Cognitive strategies) จำนวน 6 ข้อ
3. กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน (Compensation strategies) จำนวน 6 ข้อ

กลวิธีในการเรียนทางอ้อม (Indirect strategies) จำนวน 18 ข้อ

1. กลวิธีที่ใช้อภิปัญญา (Metacognitive strategies) จำนวน 6 ข้อ
2. กลวิธีด้านอารมณ์ (Affective strategies) จำนวน 6 ข้อ
3. กลวิธีด้านสังคม (Social strategies) จำนวน 6 ข้อ

2.2 แบบสัมภาษณ์การใช้กลวิธีการเรียนสร้างตามแนวคิด และเนื้อหาจากเครื่องมือแบบสอบถามกลวิธีการเรียนภาษาของ Oxford (1990) จำนวน 10 ข้อ

การกำหนดค่าตัวแปร

ในส่วนของแบบสอบถามส่วนที่กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน ผู้วิจัยได้กำหนดค่าตัวแปรมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยแบ่งระดับเป็น 5 ระดับ ดังนี้ (อ้างถึงใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์: 107-108)

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	=	ปฏิบัติมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49	=	ปฏิบัติมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49	=	ปฏิบัติปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49	=	ปฏิบัติน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49	=	ไม่เคยปฏิบัติ

2.2 การประเมินคุณภาพของเครื่องมือ

การประเมินคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีขั้นตอนดังนี้

2.2.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาในส่วนที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า

2.2.2 ตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) และแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ได้ทำการปรับปรุงตามความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร หลักสูตรปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 จำนวน 60 คน โดยทดลองกับนักศึกษาที่เรียนวิชาการแปลงานเขียนภาษาอังกฤษเฉพาะด้าน และนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ โดยรวมด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach Alpha Coefficient) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.87

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการแจกแบบสอบถามและสัมภาษณ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 แบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือน มกราคม – กุมภาพันธ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โดยนำแบบสอบถามแจกให้กับนักศึกษา คือ นักศึกษา ชั้นปีที่ 2 จำนวน 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม และสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ที่ลงทะเบียน เรียนที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 238 คน โดยประสานงานกับอาจารย์ผู้สอน ตามกลุ่มที่เรียนและให้แก่นักศึกษาภายในชั้นเรียน

3.1.1 การตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะเป็นผู้ทำหน้าที่รวบรวมแบบสอบถามเมื่อนักศึกษาตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่ได้คืน จำนวน 215 ชุดคิดเป็นร้อยละ 90.34 และนำไปตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามในแต่ละข้อคำถาม แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

3.1.2 การจัดทำคู่มือลงรหัสข้อมูลและทำการลงรหัสข้อที่ได้รับ (Coding) เพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

3.2 แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยสร้างตามแนวคิด และเนื้อหาจากเครื่องมือแบบสอบถามกลวิธีการเรียนภาษาของ Oxford (1990) จำนวน 10 ข้อ ดังนี้

แนวคำถามสัมภาษณ์กัลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1. นักศึกษามีวิธีการฝึกจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆที่เรียนรู้มาอย่างไร
2. หลังจากที่นักศึกษาใช้วิธีการดังกล่าวแล้ว สามารถจำคำศัพท์ได้ดีมากขึ้นแค่ไหน มีคำศัพท์ใหม่เพิ่มขึ้นหรือไม่
3. นักศึกษาหาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีอะไร
4. นักศึกษาฝึกฟังภาษาอังกฤษที่เรียนมาอย่างไร เพราะเหตุใด
5. นักศึกษาฝึกพูดภาษาอังกฤษที่เรียนมาอย่างไร เพราะเหตุใด
6. นักศึกษาฝึกอ่านภาษาอังกฤษที่เรียนมาอย่างไร เพราะเหตุใด
7. นักศึกษาฝึกเขียนภาษาอังกฤษที่เรียนมาอย่างไร เพราะเหตุใด
8. นักศึกษาหาโอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษหรือบุคคลที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนาอย่างไร ได้ผลหรือไม่
9. นักศึกษาชอบเขียนบันทึก ส่งข้อความ หรือพูดคุยปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษกับบุคคลอื่นๆหรือไม่
10. นักศึกษาเรียนรู้วัฒนธรรมของผู้พูดภาษาอังกฤษอย่างไร เพราะเหตุใด

3.2.1 ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์นักศึกษาในเดือน มกราคม – กุมภาพันธ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 พร้อมกับการแจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม และสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล จำนวนสาขาละ 8 คน รวมทั้งสิ้น 24 คนคิดเป็นร้อยละ 11 (11 %) โดยประสานงานกับอาจารย์ผู้สอนตามกลุ่มที่เรียนและขออนุญาตนำนักศึกษามาสัมภาษณ์นอกชั้นเรียน

3.2.2 ผู้วิจัยจะเป็นผู้ทำหน้าที่สัมภาษณ์นักศึกษาทีละคนตามสาขาวิชา รวมทั้งสิ้น 15 คนตามแนวคำถามสัมภาษณ์กัลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 10 ข้อ เมื่อสัมภาษณ์เสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะนำคำตอบที่ได้รับไปวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

3.2.3 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา และสรุปประเด็นสำคัญจากการใช้ กลวิธีการเรียนจากการสัมภาษณ์ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับแนวคิดกลวิธีการเรียนของ Oxford (1990)

4. การนำเสนอข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ที่ศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน จำแนกตามเพศ สาขาวิชาที่เรียนและระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ โดยในการนำเสนอผลการ วิเคราะห์ข้อมูล จะประกอบด้วยข้อมูลกลวิธีต่าง ๆ ดังนี้

1) กลวิธีด้านการจำ (Memory strategies)

ข้อความ	ระดับในการปฏิบัติ				
	1	2	3	4	5
1. นักศึกษาจำคำศัพท์หรือวลีใหม่ๆ โดยการจำตำแหน่งของคำในหน้าหนังสือ บนกระดานหรือบนป้ายข้างถนน					
2. นักศึกษาจำคำศัพท์ใหม่ โดยนึกถึงภาพของสถานการณ์ที่อาจจะได้ใช้คำศัพท์นั้น					
3. นักศึกษาเชื่อมโยงเสียงของคำศัพท์ใหม่กับภาพหรือตัวสะกดเพื่อช่วยในการจำคำนั้นๆ					
4. นักศึกษาใช้คำคล้องจองหรือเสียงสัมผัสเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์ใหม่					
5. นักศึกษาใช้ท่าทางประกอบเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์ใหม่					
6. นักศึกษาเชื่อมโยงความหมายของคำศัพท์ใหม่กับคำที่เคยเรียนมาแล้วเพื่อช่วยในการจำคำนั้นๆ					

2) กลวิธีด้านความรู้ความคิด (Cognitive strategies)

ข้อความ	ระดับในการปฏิบัติ				
	1	2	3	4	5
1. นักศึกษาอ่านภาษาอังกฤษในหนังสือต่างๆอยู่เสมอเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา					
2. นักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมจากสื่อต่างๆอยู่เสมอเพื่อส่งเสริมความรู้และความเข้าใจในภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น					
3. นักศึกษาลงเล่นเกมภาษาอังกฤษเป็นประจำเพื่อพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ต่างๆ					
4. นักศึกษาดูรายการภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์หรือชมภาพยนตร์ภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมของชาวต่างชาติ					
5. นักศึกษาอ่านหนังสืออ่านนอกเวลาภาษาอังกฤษเพื่อจะได้รู้รูปแบบของประโยคต่างๆและรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น					
6. นักศึกษาฝึกเขียนบันทึก ส่งข้อความ หรือจดหมายเป็นภาษาอังกฤษ					

3) กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน (Compensation strategies)

ข้อความ	ระดับในการปฏิบัติ				
	1	2	3	4	5
1. นักศึกษาใช้วิธีการเดาความหมายของคำเพื่อที่จะเข้าใจคำศัพท์ใหม่ที่ไม่คุ้นเคย					
2. เมื่อนักศึกษาคิดไม่ออกว่าจะใช้คำใดในระหว่างการสนทนา นักศึกษาจะใช้การแสดงท่าทางประกอบ					
3. เมื่อนักศึกษานึกคำศัพท์ไม่ออก นักศึกษาจะใช้คำหรือวลีที่มีความหมายเหมือนหรือคล้ายคลึงกันแทน					
4. นักศึกษาอ่านภาษาอังกฤษโดยเปิดดิคชันนารีเพื่อหาความหมายของคำศัพท์ใหม่ๆ					

ข้อความ	ระดับในการปฏิบัติ				
	1	2	3	4	5
5. เมื่อนักศึกษาไม่ทราบคำศัพท์ที่ถูกต้องในภาษาอังกฤษ นักศึกษาจะเลือกใช้คำศัพท์อื่นแทนคำที่ไม่รู้					
6. เมื่อนักศึกษารู้ว่าตนเองพูดภาษาอังกฤษผิด นักศึกษาจะพยายามพูดใหม่ให้ถูกต้อง					

4) กลวิธีที่ใช้แก้ปัญหา (Metacognitive strategies)

ข้อความ	ระดับในการปฏิบัติ				
	1	2	3	4	5
1. นักศึกษาหาโอกาสฟัง พูด อ่านหรือเขียนภาษาอังกฤษมากเท่าที่จะทำได้					
2. นักศึกษาหาวิธีการที่จะทำให้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนเองดีขึ้น					
3. นักศึกษาจัดตารางเวลาเพื่อที่จะได้มีเวลาพอสำหรับการเรียนหรือการทบทวนเนื้อหาภาษาอังกฤษ					
4. นักศึกษาอ่านเอกสารหรือหนังสือภาษาอังกฤษให้มากเท่าที่จะทำได้					
5. เมื่อนักศึกษาทราบว่าทักษะภาษาอังกฤษของตนบกพร่องทางด้านใด (ฟัง พูด อ่าน เขียน คำศัพท์หรือไวยากรณ์) ก็จะปรับปรุงทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในด้านนั้นๆ					
6. นักศึกษาแสวงหาแหล่งการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนอยู่เสมอ เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน คำศัพท์และไวยากรณ์					

5) กลวิธีด้านอารมณ์ (Affective strategies)

ข้อความ	ระดับในการปฏิบัติ				
	1	2	3	4	5
1. นักศึกษาพยายามทำให้สบายเมื่อรู้สึกกลัวที่จะพูดภาษาอังกฤษ					
2. นักศึกษากระตุ้นตนเองให้พูดภาษาอังกฤษ แม้ว่าจะกลัวพูดผิดก็ตาม					
3. นักศึกษาให้รางวัลตนเองเมื่อรู้สึกว่าการฟัง พูด อ่านหรือเขียนภาษาอังกฤษได้ดี					
4. เมื่อนักศึกษาใช้ภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง นักศึกษาจะไม่โทษตัวเอง แต่จะพยายามปรับปรุงและใช้ภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง					
5. นักศึกษาพยายามดูเพื่อนหรือบุคคลที่เก่งภาษาอังกฤษเป็นแบบอย่างเพื่อเป็นแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น					
6. นักศึกษาพยายามฝึกทักษะภาษาอังกฤษด้านที่ตนเองเก่งหรือถนัดมากที่สุดเพื่อเป็นกำลังใจในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้านอื่นๆ					

6) กลวิธีด้านสังคม (Social strategies)

ข้อความ	ระดับในการปฏิบัติ				
	1	2	3	4	5
1. ถ้านักศึกษาฟังภาษาอังกฤษไม่เข้าใจในระหว่างสนทนา นักศึกษาจะขอให้คู่สนทนาพูดช้าลงหรือพูดใหม่อีกครั้ง					
2. เมื่อนักศึกษาพูดผิด นักศึกษาขอให้เจ้าของภาษาแก้ไขให้					
3. นักศึกษาฝึกพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนและชาวต่างชาติเมื่อมีโอกาส					
4. นักศึกษาขอความช่วยเหลือในด้านการใช้ภาษาอังกฤษจากเจ้าของภาษา					
5. เวลาคุยกับเพื่อน นักศึกษาจะฝึกพูดเป็นภาษาอังกฤษ					
6. นักศึกษาจะเรียนรู้วัฒนธรรมของชาวต่างชาติจากการสนทนามากกว่าการเรียนรู้จากการอ่านหนังสือ					

5. สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สถิติพื้นฐาน

5.1.1 ค่าร้อยละ

5.1.2 ค่าความถี่

5.1.3 ค่าเฉลี่ย

5.1.4 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

- สำหรับการทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปร ใช้ค่าที (T – test)

5.3 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

- ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้การวิเคราะห์หาค่า

สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Coefficient Alpha)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้มุ่งเน้นที่จะศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และความแตกต่างของกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษากับภูมิหลังที่แตกต่างกัน โดยผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความแตกต่างของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบปัจจัยพื้นฐานกับกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ

3.1 เปรียบเทียบกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษกับเพศ

3.2 เปรียบเทียบกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษกับสาขาวิชา

3.3 เปรียบเทียบกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษกับระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษากับภูมิหลังที่แตกต่างกัน

4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและสาขาวิชากับกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ

4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษกับกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่พึงประสงค์ของนักศึกษา

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อความสะดวกและเข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย ดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
Sig	แทน	ค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การกำหนดค่าตัวแปร

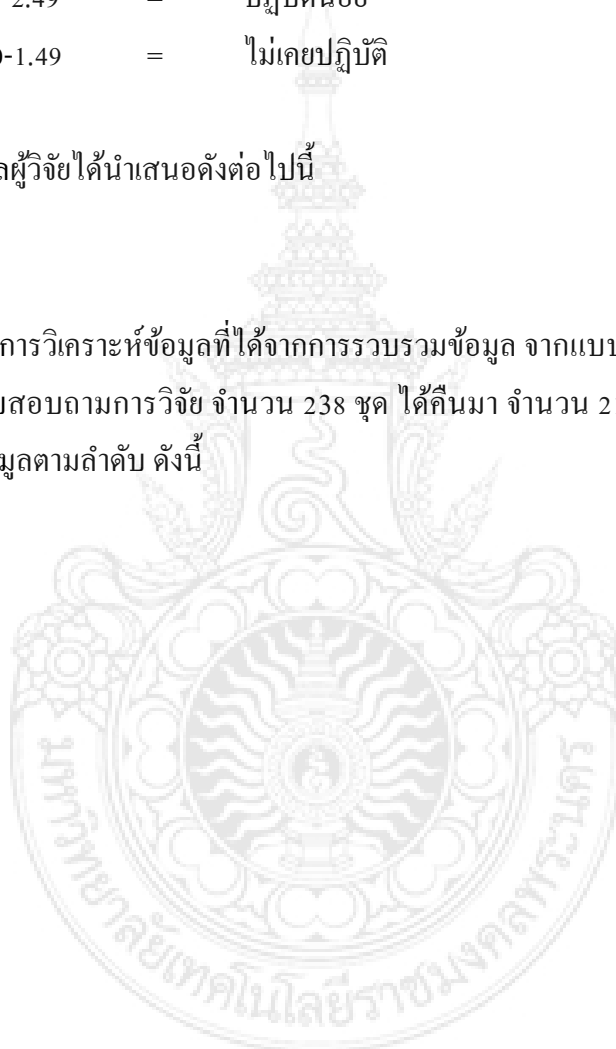
ในส่วนองแบบสอบถามส่วนที่กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน ผู้วิจัยได้กำหนดค่าตัวแปรมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยแบ่งระดับเป็น 5 ระดับ ดังนี้ (อ้างถึงใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์ ,2543 : 107-108)

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	=	ปฏิบัติมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49	=	ปฏิบัติมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49	=	ปฏิบัติปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49	=	ปฏิบัติน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49	=	ไม่เคยปฏิบัติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำเสนอดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูล จากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยทำการแจกแบบสอบถามการวิจัย จำนวน 238 ชุด ได้คืนมา จำนวน 215 ชุด คิดเป็นร้อยละ 90.34 โดยผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	38	17.70
หญิง	177	82.30
รวม	215	100.00
อายุ		
19 ปี	43	20.70
20 ปี	138	66.30
21 ปี	17	8.20
22 ปี	6	2.90
23 ปี	2	1.00
25 ปี	2	1.00
รวม	208	100.00
สาขาวิชาที่ศึกษา		
สาขาการท่องเที่ยว	70	32.60
สาขาการโรงแรม	78	36.30
สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	67	31.20
รวม	215	100.00
เกรดวิชาภาษาอังกฤษในภาคการศึกษาที่ผ่านมา		
เก่งมาก (A)	26	12.10
เก่ง (B,B+)	105	48.80
ปานกลาง (C,C+)	67	31.20
อ่อน (D,D+)	17	7.90
รวม	215	100.00

จากตารางที่ 2 แสดงข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 82.30 และเพศชาย จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 17.70

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุ 20 ปี จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 66.30 รองลงมา มีอายุ 19 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 20.70 และ 21 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.20 ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามศึกษาอยู่ สาขาการโรงแรม จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 36.30 รองลงมา สาขาการท่องเที่ยว จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 32.60 และ สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 31.20

ผู้ตอบแบบสอบถามมีเกรดวิชาภาษาอังกฤษในภาคการศึกษาที่ผ่านมาส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มเก่ง (B,B+) จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 48.80 รองลงมา กลุ่มปานกลาง (C,C+) จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 31.20 กลุ่มเก่งมาก (A) จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 12.10 และ กลุ่มอ่อน (D,D+) จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความแตกต่างของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 3 กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน: กลวิธีด้านการจำ (Memory strategies)

รายการ	$\bar{x}$	S.D	แปลความ
1. นักศึกษาจำคำศัพท์หรือวลีใหม่ๆ โดยการจำตำแหน่งของคำในหน้าหนังสือบนกระดานหรือป้ายข้างถนน	2.97	.870	ปฏิบัติปานกลาง
2. นักศึกษาจำศัพท์ใหม่ โดยนึกถึงภาพของสถานการณ์ที่อาจจะได้ใช้คำศัพท์นั้น	3.09	.870	ปฏิบัติปานกลาง
3. นักศึกษาเชื่อมโยงเสียงของคำศัพท์ใหม่กับภาพหรือตัวสะกดเพื่อช่วยในการจำคำนั้น	3.05	.941	ปฏิบัติปานกลาง
4. นักศึกษาใช้คำคล้องจองหรือเสียงสัมผัสเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์ใหม่	2.91	.987	ปฏิบัติปานกลาง
5. นักศึกษาใช้ท่าทางประกอบเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์ใหม่	2.93	1.087	ปฏิบัติปานกลาง
6. นักศึกษาเชื่อมโยงความหมายของคำศัพท์กับคำที่เคยเรียนมาแล้วเพื่อช่วยในการจำคำนั้นๆ	3.27	.972	ปฏิบัติปานกลาง
รวม	3.03	.645	ปฏิบัติปานกลาง

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่ากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน: กลวิธีด้านการจำ (Memory strategies) อยู่ในระดับที่มีการปฏิบัติปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.03 และมีการกระจายของกลวิธีไม่มาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .645 ซึ่งสามารถเรียงลำดับความคิดเห็น 3 ลำดับสูงสุดได้ ดังนี้

ลำดับที่ 1 นักศึกษาเชื่อมโยงความหมายของคำศัพท์กับคำที่เคยเรียนมาแล้วเพื่อช่วยในการจำค่านั้นๆมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27

ลำดับที่ 2 นักศึกษาจำศัพท์ใหม่ โดยนึกถึงภาพของสถานการณ์ที่อาจจะได้ใช้คำศัพท์นั้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09

ลำดับที่ 3 นักศึกษาเชื่อมโยงเสียงของคำศัพท์ใหม่กับภาพหรือตัวสะกดเพื่อช่วยในการจำค่านั้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05

ตารางที่ 4 กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน: กลวิธีด้านความรู้ความคิด (Cognitive strategies)

รายการ	$\bar{x}$	S.D	แปลความ
1. นักศึกษาอ่านภาษาอังกฤษในหนังสือต่างๆอยู่เสมอเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา	3.04	1.679	ปฏิบัติปานกลาง
2. นักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมจากสื่อต่างๆอยู่เสมอเพื่อส่งเสริมความรู้และความเข้าใจในภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น	3.27	.981	ปฏิบัติปานกลาง
3. นักศึกษาเล่นเกมส์ภาษาอังกฤษเป็นประจำเพื่อพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ต่างๆ	3.00	1.132	ปฏิบัติปานกลาง
4. นักศึกษาดูรายการภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์หรือชมภาพยนตร์ภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมของชาวต่างชาติ	3.51	1.071	ปฏิบัติปานกลาง
5. นักศึกษาอ่านหนังสืออ่านนอกเวลาภาษาอังกฤษเพื่อจะได้รู้รูปแบบของประโยคต่างๆและรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น	2.73	.950	ปฏิบัติปานกลาง
6. นักศึกษาฝึกเขียนบันทึก ส่งข้อความ หรือจดหมายเป็นภาษาอังกฤษ	2.53	1.152	ปฏิบัติปานกลาง
รวม	3.01	.749	ปฏิบัติปานกลาง

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่ากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน: กลวิธีด้านความรู้ความคิด (Cognitive strategies) อยู่ในระดับที่มีการปฏิบัติปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.01 และมีการกระจายของกลวิธีไม่มาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .749 ซึ่งสามารถเรียงลำดับความคิดเห็น 3 ลำดับสูงสุดได้ ดังนี้

ลำดับที่ 1 นักศึกษาคูรายการภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์หรือชมภาพยนตร์ภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมของชาวต่างชาติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51

ลำดับที่ 2 นักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมจากสื่อต่างๆอยู่เสมอเพื่อส่งเสริมความรู้และความเข้าใจในภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27

ลำดับที่ 3 นักศึกษาอ่านภาษาอังกฤษในหนังสือต่างๆอยู่เสมอเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04

ตารางที่ 5 กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน: กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน (Compensation strategies)

รายการ	$\bar{x}$	S.D	แปลความ
1. นักศึกษาใช้วิธีการเดาความหมายของคำเพื่อที่จะเข้าใจคำศัพท์ใหม่ที่ไม่คุ้นเคย	3.18	1.000	ปฏิบัติปานกลาง
2. เมื่อนักศึกษาคิดไม่ออกว่าจะใช้คำใดในระหว่างการสนทนา นักศึกษาจะใช้การแสดงท่าทางประกอบ	3.63	1.031	ปฏิบัติมาก
3. เมื่อนักศึกษานึกคำศัพท์ไม่ออก นักศึกษาจะใช้คำหรือวลีที่มีความหมายเหมือนหรือคล้ายคลึงกันแทน	3.48	1.034	ปฏิบัติปานกลาง
4. นักศึกษาอ่านภาษาอังกฤษโดยเปิดดิกชันนารีเพื่อหาความหมายของคำศัพท์ใหม่ๆ	3.55	1.662	ปฏิบัติมาก
5. เมื่อนักศึกษาไม่ทราบคำศัพท์ที่ถูกต้องในภาษาอังกฤษ นักศึกษาจะเลี่ยงใช้คำอื่นแทนคำที่ไม่รู้	3.24	3.70	ปฏิบัติปานกลาง
6. เมื่อนักศึกษารู้ว่าตนเองพูดภาษาอังกฤษผิด นักศึกษาจะพยายามพูดใหม่ให้ถูกต้อง	3.70	.985	ปฏิบัติมาก
รวม	3.46	.696	ปฏิบัติปานกลาง

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่ากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน: กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน (Compensation strategies) อยู่ในระดับที่มีการปฏิบัติปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.46 และมีการกระจายของกลวิธีไม่มาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .696 ซึ่งสามารถเรียงลำดับความคิดเห็น 3 ลำดับสูงสุดได้ ดังนี้

ลำดับที่ 1 เมื่อนักศึกษารู้ว่าตนเองพูดภาษาอังกฤษผิด นักศึกษาจะพยายามพูดใหม่ให้ถูกต้องมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70

ลำดับที่ 2 เมื่อนักศึกษาคิดไม่ออกว่าจะใช้คำใดในระหว่างการสนทนา นักศึกษาจะใช้การแสดงท่าทางประกอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63

ลำดับที่ 3 นักศึกษาอ่านภาษาอังกฤษโดยเปิดดิกชันนารีเพื่อหาความหมายของคำศัพท์ใหม่ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55

ตารางที่ 6 กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน: กลวิธีที่ใช้อภิปัญญา (Metacognitive strategies)

รายการ	$\bar{x}$	S.D	แปลความ
1. นักศึกษาหาโอกาสฟัง พูด อ่านหรือเขียนภาษาอังกฤษมากเท่าที่จะทำได้	3.41	.882	ปฏิบัติปานกลาง
2. นักศึกษาหาวิธีการที่จะทำให้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนเองดีขึ้น	3.58	.939	ปฏิบัติมาก
3. นักศึกษาจัดตารางเวลาเพื่อที่จะมีเวลาพอสำหรับการเรียนหรือการทบทวนเนื้อหาภาษาอังกฤษ	2.65	.858	ปฏิบัติปานกลาง
4. นักศึกษาอ่านเอกสารหรือหนังสือภาษาอังกฤษให้มากเท่าที่จะทำได้	2.85	.877	ปฏิบัติปานกลาง
5. เมื่อนักศึกษาทราบว่าทักษะภาษาอังกฤษของตนบกพร่องทางด้านใด(ฟัง พูด อ่าน เขียน คำศัพท์ หรือไวยากรณ์) ก็จะปรับปรุงทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในด้านนั้นๆ	3.32	1.013	ปฏิบัติปานกลาง
6. นักศึกษาแสวงหาแหล่งการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนอยู่เสมอเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในด้าน การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน คำศัพท์ และไวยากรณ์	3.13	1.035	ปฏิบัติปานกลาง
รวม	3.15	.680	ปฏิบัติปานกลาง

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่ากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน: กลวิธีที่ใช้อภิปัญญา (Metacognitive strategies) อยู่ในระดับที่มีการปฏิบัติปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.15 และมีการกระจายของกลวิธีไม่มาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ.680 ซึ่งสามารถเรียงลำดับความคิดเห็น 3 ลำดับสูงสุดได้ ดังนี้

ลำดับที่ 1 นักศึกษาหาวิธีการที่จะทำให้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนเองดีขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58

ลำดับที่ 2 นักศึกษาหาโอกาสฟัง พูด อ่านหรือเขียนภาษาอังกฤษมากเท่าที่จะทำได้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41

ลำดับที่ 3 เมื่อนักศึกษาทราบว่าทักษะภาษาอังกฤษของตนบกพร่องทางด้านใด(ฟัง พูด อ่าน เขียน คำศัพท์ หรือไวยากรณ์) ก็จะปรับปรุงทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในด้านนั้นๆมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32

ตารางที่ 7 กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน: กลวิธีด้านอารมณ์ (Affective strategies)

รายการ	$\bar{x}$	S.D	แปลความ
1. นักศึกษาพยายามทำให้สบายเมื่อรู้สึกกลัวที่จะพูดภาษาอังกฤษ	3.37	1.006	ปฏิบัติปานกลาง
2. นักศึกษากระตุ้นตนเองให้พูดภาษาอังกฤษ แม้ว่าจะกลัวพูดผิดก็ตาม	3.39	.994	ปฏิบัติปานกลาง
3. นักศึกษาให้รางวัลตนเองเมื่อรู้สึกว่ามีฟัง พูด อ่าน หรือเขียนภาษาอังกฤษได้ดี	2.81	1.333	ปฏิบัติปานกลาง
4. เมื่อนักศึกษาใช้ภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง นักศึกษาจะไม่โทษตัวเอง แต่จะพยายามปรับปรุงและใช้ภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง	3.30	.984	ปฏิบัติปานกลาง
5. นักศึกษาพยายามดูเพื่อน หรือบุคคลที่เก่งภาษาอังกฤษเป็นแบบอย่างเพื่อเป็นแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น	3.82	.948	ปฏิบัติมาก
6. นักศึกษาพยายามฝึกทักษะภาษาอังกฤษด้านที่ตนเก่งหรือถนัดมากที่สุดเพื่อเป็นกำลังใจในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้านอื่นๆ	3.49	1.000	ปฏิบัติปานกลาง
รวม	3.36	.709	ปฏิบัติปานกลาง

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่ากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน: กลวิธีด้านอารมณ์ (Affective strategies) อยู่ในระดับที่มีการปฏิบัติปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.36 และมีการกระจายของกลวิธีไม่มาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .709 ซึ่งสามารถเรียงลำดับความคิดเห็น 3 ลำดับสูงสุดได้ ดังนี้

ลำดับที่ 1 นักศึกษาพยายามดูเพื่อนหรือบุคคลที่เก่งภาษาอังกฤษเป็นแบบอย่างเพื่อเป็นแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82

ลำดับที่ 2 นักศึกษาพยายามฝึกทักษะภาษาอังกฤษด้านที่ตนเก่งหรือถนัดมากที่สุดเพื่อเป็นกำลังใจในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้านอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49

ลำดับที่ 3 นักศึกษากระตุ้นตนเองให้พูดภาษาอังกฤษ แม้ว่าจะกลัวพูดผิดก็ตาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39

ตารางที่ 8 กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน: กลวิธีด้านสังคม (Social strategies)

รายการ	$\bar{x}$	S.D	แปลความ
1. ถ้านักศึกษาฟังภาษาอังกฤษไม่เข้าใจในระหว่างการสนทนา นักศึกษาจะขอให้คู่สนทนาพูดช้าลง	3.79	1.068	ปฏิบัติมาก
2. เมื่อนักศึกษาพูดผิด นักศึกษาขอให้เจ้าของภาษาแก้ไขให้	3.31	1.099	ปฏิบัติปานกลาง
3. นักศึกษาฝึกพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนและชาวต่างชาติเมื่อมีโอกาส	3.11	1.221	ปฏิบัติปานกลาง
4. นักศึกษาขอความช่วยเหลือในด้านการใช้ภาษาอังกฤษจากเจ้าของภาษา	2.92	1.128	ปฏิบัติปานกลาง
5. เวลาคุยกับเพื่อน นักศึกษาจะฝึกพูดเป็นภาษาอังกฤษ	2.49	1.116	ปฏิบัติปานกลาง
6. นักศึกษาจะเรียนรู้วัฒนธรรมของชาวต่างชาติจากการสนทนามากกว่าการเรียนรู้จากการอ่านหนังสือ	3.22	1.132	ปฏิบัติปานกลาง
รวม	3.13	.805	ปฏิบัติปานกลาง

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่ากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน : กลวิธีด้านสังคม (Social strategies) อยู่ในระดับที่มีการปฏิบัติปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.13 และมีการกระจายของกลวิธีไม่มาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .805 ซึ่งสามารถเรียงลำดับความคิดเห็น 3 ลำดับสูงสุดได้ ดังนี้

ลำดับที่ 1 ถ้านักศึกษาฟังภาษาอังกฤษไม่เข้าใจในระหว่างการสนทนา นักศึกษาจะขอให้คู่สนทนาพูดช้าลงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79

ลำดับที่ 2 เมื่อนักศึกษาพูดผิด นักศึกษาขอให้เจ้าของภาษาแก้ไขให้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31

ลำดับที่ 3 นักศึกษาจะเรียนรู้วัฒนธรรมของชาวต่างชาติจากการสนทนามากกว่าการเรียนรู้จากการอ่านหนังสือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบปัจจัยพื้นฐานกับกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ

3.1 เปรียบเทียบกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษกับเพศ

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจำแนกตามเพศของนักศึกษา

เพศ	ชาย	หญิง	F	Sig.
ค่าเฉลี่ย	3.18	3.19	.000	.988
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	.577	.542		

* ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ไม่มีความแตกต่าง

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจำแนกตามเพศของนักศึกษา

กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ	ชาย $\bar{x}$	หญิง $\bar{x}$	F	Sig.
1. กลวิธีด้านการจำ (Memory strategies)	2.87	3.07	1.514	.220
2. กลวิธีด้านความรู้ความคิด (Cognitive strategies)	3.06	3.00	.019	.890
3. กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน (Compensation strategies)	3.46	3.45	0.109	.741
4. กลวิธีที่ใช้อภิปัญญา (Metacognitive strategies)	3.13	3.16	.448	.504
5. กลวิธีด้านอารมณ์ (Affective strategies)	3.41	3.34	.347	.556
6. กลวิธีด้านสังคม (Social strategies)	3.19	3.12	2.558	.111
รวม	3.19	3.19	.000	.988

* ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจำแนกตามเพศของนักศึกษาไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษในแต่ละด้านก็พบว่ากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนระหว่างเพศชายและเพศหญิงไม่มีความแตกต่างกัน

3.2 เปรียบเทียบกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษกับสาขาวิชา

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจำแนกตามสาขาวิชาของนักศึกษา

กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ	การท่องเที่ยว $\bar{x}$	การโรงแรม $\bar{x}$	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล $\bar{x}$	t	Sig.
1. กลวิธีด้านการจำ (Memory strategies)	3.08	2.95	3.03	14.950	.000
2. กลวิธีด้านความรู้ความคิด (Cognitive strategies)	2.91	2.83	3.32	15.176	.000
3. กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน(Compensation strategies)	3.39	3.29	3.71	22.383	.000
4. กลวิธีที่ใช้อธิบายปัญหา (Metacognitive strategies)	3.05	2.98	3.45	18.535	.000
5. กลวิธีด้านอารมณ์ (Affective strategies)	3.21	3.27	3.61	21.216	.000
6. กลวิธีด้านสังคม (Social strategies)	3.12	2.89	3.43	16.006	.000
รวม	3.13	3.04	3.43	20.502	.000

* ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจำแนกตามสาขาวิชาของนักศึกษาแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาวิธีการเรียนในแต่ละด้านก็พบว่ากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนระหว่างสาขาวิชามีความแตกต่างกันในทุกด้าน

3.3 เปรียบเทียบกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษกับระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจำแนกตามเกรดวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา

กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ	เก่งมาก	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน	t	Sig.
1. กลวิธีด้านการจำ (Memory strategies)	3.28	3.08	2.93	2.79	9.014	.000
2. กลวิธีด้านความรู้ความคิด (Cognitive strategies)	3.24	3.12	2.81	2.73	8.076	.000
3. กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน (Compensation strategies)	3.72	3.55	3.29	3.13	13.833	.000
4. กลวิธีที่ใช้องค์ปัญญา (Metacognitive strategies)	3.41	3.26	2.91	3.04	10.237	.000
5. กลวิธีด้านอารมณ์ (Affective strategies)	3.60	3.45	3.18	3.11	12.493	.000
6. กลวิธีด้านสังคม (Social strategies)	3.40	3.19	3.03	2.76	9.243	.000
รวม	3.44	3.27	3.02	2.93	11.410	.000

* ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจำแนกตามเกรดวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณากลวิธีการเรียนในแต่ละด้านก็พบว่ากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนระหว่างเกรดวิชาภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันมีกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันในทุกด้าน

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษากับภูมิหลังที่ต่างกัน

4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและสาขาวิชากับกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 13 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ของเพศและสาขาวิชาที่มีความสัมพันธ์ต่อกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ

		กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ
เพศ	Pearson Correlation	.006
	Sig. (2-tailed)	.933
สาขาวิชา	Pearson Correlation	.221**
	Sig. (2-tailed)	.001*

* ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 13 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของสาขาวิชาและเกรดวิชาภาษาอังกฤษที่มีความสัมพันธ์ต่อกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาด้วยวิธี Pearson Correlation พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า Sig. (2-tailed) ซึ่งเท่ากับ .933 ในขณะที่สาขาวิชาที่มีความสัมพันธ์กับกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า Sig. (2-tailed) ซึ่งเท่ากับ .001

4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษกับกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 14 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ของกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในแต่ละด้านที่มีผลต่อเกรดวิชาภาษาอังกฤษ

กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ		เกรดวิชาภาษาอังกฤษ
1. กลวิธีด้านการจำ (Memory strategies)	Pearson Correlation	.200
	Sig. (2-tailed)	.003
2. กลวิธีด้านความรู้ความคิด (Cognitive strategies)	Pearson Correlation	.225
	Sig. (2-tailed)	.001
3. กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน (Compensation strategies)	Pearson Correlation	.217
	Sig. (2-tailed)	.000
4. กลวิธีที่ใช้องค์ปัญญา (Metacognitive strategies)	Pearson Correlation	.229
	Sig. (2-tailed)	.001
5. กลวิธีด้านอารมณ์ (Affective strategies)	Pearson Correlation	.220
	Sig. (2-tailed)	.001
6. กลวิธีด้านสังคม (Social strategies)	Pearson Correlation	.193
	Sig. (2-tailed)	.005
รวม	Pearson Correlation	.287
	Sig. (2-tailed)	.000

* ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 14 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในแต่ละด้านมีผลต่อเกรดวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยวิธี Pearson Correlation พบว่ากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษภาพรวมของผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับเกรดวิชาภาษาอังกฤษที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า Sig. (2-tailed) มีค่าเท่ากับ .000 และเมื่อพิจารณากลวิธีการเรียนในแต่ละด้านก็พบว่ากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับเกรดวิชาภาษาอังกฤษในทุกด้าน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่พึงประสงค์ของนักศึกษา

การวิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้มีการสัมภาษณ์นักศึกษารายบุคคลประกอบการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามเพื่อเป็นการยืนยันข้อมูลที่ได้รับอีกด้านหนึ่ง โดยผู้วิจัยได้สัมภาษณ์จำนวน 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม และสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล จำนวนสาขาละ 8 คน รวมทั้งสิ้น 24 คนและผู้วิจัยนำคำตอบที่ได้รับไปวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา และสรุปประเด็นสำคัญจากการใช้กลวิธีการเรียนจากการสัมภาษณ์ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับแนวคิดกลวิธีการเรียนของOxford (1990)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

ข้อคำถามที่ 1 นักศึกษามีวิธีการฝึกจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆที่เรียนรู้มาอย่างไร

นักศึกษาฝึกจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆจากการดูรูปภาพประกอบ หรือจดไว้ในสมุดบันทึก นอกจากนั้น นักศึกษามักเชื่อมโยงเสียงของคำศัพท์ใหม่กับภาพหรือเหตุการณ์ที่พบเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์นั้น รวมทั้งการพบเห็นคำศัพท์นั้นๆ บ่อยๆ จนคุ้นเคย

ข้อคำถามที่ 2 หลังจากที่นักศึกษาใช้วิธีการดังกล่าวแล้ว สามารถจำคำศัพท์ได้ดีมากขึ้นแค่ไหน มีคำศัพท์ใหม่เพิ่มขึ้นหรือไม่

จากการสัมภาษณ์พูดคุย หลังจากที่นักศึกษาส่วนใหญ่ ใช้วิธีการดังกล่าวแล้ว สามารถจำคำศัพท์ได้ดีมากขึ้นกว่าเดิม ประมาณ 40 -70%

ข้อคำถามที่ 3 นักศึกษาหาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีอะไร

นักศึกษาจำนวนมากหาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจาก Google หรือเปิดหาความหมายจากโทรศัพท์มือถือ Dictionary online และ talking dictionary อย่างไรก็ตามมีนักศึกษาอีกส่วนหนึ่งซึ่งมีจำนวนน้อยมากหาความหมายจาก Dictionary ที่เป็นตัวเล่ม นักศึกษากลุ่มนี้ให้เหตุผลที่ชอบใช้แบบเป็นเล่มเพราะหาความหมายได้ละเอียดและสมบูรณ์มากกว่าวิธีอื่นๆ

ข้อคำถามที่ 4 นักศึกษาฝึกฟังภาษาอังกฤษที่เรียนมาอย่างไร เพราะเหตุใด

นักศึกษาส่วนใหญ่ฝึกฟังภาษาอังกฤษจากการดูภาพยนตร์ แบบที่เป็น sound track และฟังเพลงสากล และบางคนจะเปิด YouTube รายการสอนภาษาของอาจารย์สอนภาษาอังกฤษที่มีชื่อเสียง เช่น ครู ลูกกอล์ฟ รายการโทรทัศน์สารคดีภาษาอังกฤษ หรือ เก็บข้อความรู้ต่างๆ ทางinternet

ข้อคำถามที่ 5 นักศึกษาฝึกพูดภาษาอังกฤษที่เรียนมาอย่างไร เพราะเหตุใด

นักศึกษา มักจะฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยการร้องเพลงสากล หาโอกาสพูดคุยกับเจ้าของภาษาหรือชาวต่างชาติ ตามสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญๆ ในกรุงเทพฯ เช่น ถนนข้าวสาร สยาม เป็นต้น หรือบางครั้งก็ฝึกพูดคุยกับเพื่อนๆ ในชั้นเรียนหรือฝึกคุยกับเพื่อนๆ ต่างชาติผ่านโปรแกรม chat หรือ Facebook

ข้อคำถามที่ 6 นักศึกษาฝึกอ่านภาษาอังกฤษที่เรียนมาอย่างไร เพราะเหตุใด

นักศึกษาฝึกอ่านภาษาอังกฤษโดยการอ่านเนื้อเพลงสากลเพราะอยากรู้ความหมายของเพลง หรืออ่านเรื่องขำขัน คำคม Quotations แล้วลองแปล หรืออ่านนิทาน นิยายภาษาอังกฤษ และข่าวต่างประเทศใน website ต่างๆ และข่าวที่ share ให้กันใน Facebook รวมทั้งการเล่นเกม on-line ต่างๆ ใน internet ซึ่งนักศึกษาก็ได้ฝึกอ่านคำสั่งและคำอธิบายต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษ นอกจากนั้น นักศึกษาบางคนจะอ่านป้ายโฆษณา ฉลากยา ฉลากสินค้า ที่มีคำหรือวลีภาษาอังกฤษที่น่าสนใจ ถ้าไม่รู้ความหมาย ก็จะเปิดหาความหมายของคำใน dictionary หรือบางครั้งก็จะฝึกอ่านโดยการตาม IG ของนักร้อง นักแสดง หรือ IG ที่ให้ความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ

ข้อคำถามที่ 7 นักศึกษาฝึกเขียนภาษาอังกฤษที่เรียนมาอย่างไร เพราะเหตุใด

นักศึกษาฝึกเขียนภาษาอังกฤษโดยการฝึกเขียนคำศัพท์ เขียน note ของตัวเองเป็นภาษาอังกฤษ หรือส่ง line ข้อความให้เพื่อนๆ โดยใช้ตัวย่อภาษาอังกฤษ เช่น lol (laugh out loud) หรือ b (because) หรือข้อความทักทาย ข้อความเก๋ๆ เช่น “What’s up?” “You are the only one I love.” ในขณะที่ นักศึกษาบางคนจะส่ง e-mail หาเพื่อนต่างชาติ หรือเขียน blog ของตัวเอง

ข้อคำถามที่ 8 นักศึกษาหาโอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษหรือบุคคลที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนาอย่างไร ได้ผลหรือไม่

นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ค่อยหาโอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษหรือบุคคลที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนาแต่มีบางคนหาโอกาสโดยการไปเที่ยวหรือเดินเล่นบริเวณที่มีชาวต่างชาติเยอะๆ เช่น แถวถนนข้าวสาร สยามแสควร์ บางครั้งนักศึกษาก็จะใช้ application ในโทรศัพท์ เพื่อเล่น chat, messenger หรือ twitter

ข้อคำถามที่ 9 นักศึกษาชอบเขียนบันทึก ส่งข้อความ หรือพูดคุยปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษกับบุคคลอื่นๆหรือไม่

นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ค่อยชอบเขียนบันทึก ส่งข้อความ หรือพูดคุยปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษกับบุคคลอื่นๆแต่มีบางคนชอบพูดคุยปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษกับอาจารย์ในสาขา อาจารย์ในโรงเรียนเก่า รุ่นพี่ หรือเพื่อนๆ ที่เรียนเก่ง บางคนก็จะสืบค้นหาคำตอบเองจาก หนังสือ หรือ search หาใน Google ทาง internet

ข้อคำถามที่ 10 นักศึกษาเรียนรู้วัฒนธรรมของผู้พูดภาษาอังกฤษอย่างไร เพราะเหตุใด

นักศึกษาเรียนรู้วัฒนธรรมของผู้พูดภาษาอังกฤษโดยการ search หาความรู้ใน Google ทาง internet ในหัวข้อ อาหาร สถานที่ท่องเที่ยว หรือประวัติประเทศต่างๆ นักศึกษาบางคนก็จะใช้การดูหนัง ดู series ต่างๆ เพื่อการซึมซับ lifestyle and culture ของประเทศนั้นๆ หรืออาจเปิดคลิปใน YouTube คู่มือที่ผู้คนชื่นชอบหรือนำมา share ให้คนทั่วโลกได้ชมกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) เพื่อศึกษากลวิธีการเรียน ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประชากรในการศึกษา คือนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 ภาคปกติหลักสูตร 4 ปี จำนวน 215 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โดยแบ่งนักศึกษาตามสาขาวิชา ได้แก่ การท่องเที่ยว การโรงแรม และภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามสำรวจกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษและแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่า

ตารางที่ 15 แสดงข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	38	17.70
หญิง	177	82.30
รวม	215	100.00
สาขาวิชาที่ศึกษา		
สาขาการท่องเที่ยว	70	32.60
สาขาการโรงแรม	78	36.30
สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	67	31.20
รวม	215	100.00
เกรดวิชาภาษาอังกฤษในภาคการศึกษาที่ผ่านมา		
เก่งมาก (A)	26	12.10
เก่ง (B,B+)	105	48.80
ปานกลาง (C,C+)	67	31.20
อ่อน (D,D+)	17	7.90
รวม	215	100.00

จากตารางที่ 15 แสดงข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 82.30 และเพศชาย จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 17.70

นักศึกษาศึกษาอยู่ สาขาการโรงแรม จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 36.30 รองลงมา สาขาการท่องเที่ยว จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 32.60 และ สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 31.20

นักศึกษามีเกรดวิชาภาษาอังกฤษในภาคการศึกษาที่ผ่านมาส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มเก่ง (B,B+) จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 48.80 รองลงมา กลุ่มปานกลาง (C,C+) จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 31.20 กลุ่มเก่งมาก (A) จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 12.10 และ กลุ่มอ่อน (D,D+) จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90 ตามลำดับ

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในภาพรวม

กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ	mean	S.D	ระดับการปฏิบัติ
1.กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน	3.46	.696	ปานกลาง
2.กลวิธีด้านอารมณ์	3.36	.709	ปานกลาง
3.กลวิธีที่ใช้อภิปัญญา	3.15	.680	ปานกลาง
4.กลวิธีด้านสังคม	3.13	.805	ปานกลาง
5.กลวิธีด้านการจำ	3.03	.645	ปานกลาง
6.กลวิธีด้านความรู้ความคิด	3.01	.749	ปานกลาง
รวม	3.19	.714	ปานกลาง

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่าการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.19$, S.D.=0.714) และเมื่อพิจารณารายด้านจะเห็นได้ว่า นักศึกษาใช้กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน มีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x}=3.46$, S.D.=0.696) อันดับที่ 2 คือการใช้กลวิธีด้านอารมณ์ ($\bar{x}=3.36$, S.D.=0.709) รองลงมา คือกลวิธีที่ใช้อภิปัญญา ($\bar{x}=3.15$, S.D.=0.680) กลวิธีด้านสังคม ($\bar{x}=3.13$, S.D.=0.805) และกลวิธีด้านการจำ ($\bar{x}=3.03$, S.D.=0.645) ตามลำดับ ส่วนการใช้กลวิธีด้านความรู้ความคิด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x}=3.01$, S.D.=0.749)

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจำแนกตามสาขาวิชาของนักศึกษา

กลวิธีการเรียน ภาษาอังกฤษ	การท่องเที่ยว $\bar{x}$	การโรงแรม $\bar{x}$	ภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสารสากล $\bar{x}$	T	Sig.
1. กลวิธีด้านการจำ	3.08	2.95	3.03	14.950	.000
2. กลวิธีด้านความรู้ ความคิด	2.91	2.83	3.32	15.176	.000
3. กลวิธีที่ใช้การเสริม และการทดแทน	3.39	3.29	3.71	22.383	.000
4. กลวิธีที่ใช้อภิปัญญา	3.05	2.98	3.45	18.535	.000
5. กลวิธีด้านอารมณ์	3.21	3.27	3.61	21.216	.00 0
6. กลวิธีด้านสังคม	3.12	2.89	3.43	16.006	.000
รวม	3.13	3.04	3.43	20.502	.000

* ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 17 จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในแต่ละด้านจำแนกตามสาขาวิชาของนักศึกษา พบว่ากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนระหว่างสาขาวิชามีความแตกต่างกันในทุกด้าน

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจำแนกตามเพศของนักศึกษา

กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ	ชาย ($\bar{x}$)	หญิง ($\bar{x}$)	F	Sig.
1. กลวิธีด้านการจำ	2.87	3.07	1.514	.220
2. กลวิธีด้านความรู้ความคิด	3.06	3.00	.019	.890
3. กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน	3.46	3.45	0.109	.741
4. กลวิธีที่ใช้อภิปัญญา	3.13	3.16	.448	.504
5. กลวิธีด้านอารมณ์	3.41	3.34	.347	.556
6. กลวิธีด้านสังคม	3.19	3.12	2.558	.111
รวม	3.19	3.19	.000	.988

* ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 18 จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจำแนกตามเพศของนักศึกษา พบว่ากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนระหว่างเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจำแนกตามเกรดวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา

กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ	เก่งมาก	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน	t	Sig.
1. กลวิธีด้านการจำ	3.28	3.08	2.93	2.79	9.014	.000
2. กลวิธีด้านความรู้ความคิด	3.24	3.12	2.81	2.73	8.076	.000
3. กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน	3.72	3.55	3.29	3.13	13.833	.000
4. กลวิธีที่ใช้อภิปัญญา	3.41	3.26	2.91	3.04	10.237	.000
5. กลวิธีด้านอารมณ์	3.60	3.45	3.18	3.11	12.493	.000
6. กลวิธีด้านสังคม	3.40	3.19	3.03	2.76	9.243	.000
รวม	3.44	3.27	3.02	2.93	11.410	.000

* ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 19 จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจำแนกตามเกรดวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา พบว่ากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษจำแนกตามเกรดวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา มีความแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณากลวิธีการเรียนในแต่ละด้านก็พบว่า กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่มีเกรดวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ก็มีกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันในทุกด้าน

นอกจากนั้น จากการวิเคราะห์ห้วงสัมพันธภาพความคิดเห็นเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่พึงประสงค์ของนักศึกษารายบุคคลเพื่อประกอบการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามและยืนยันข้อมูลที่ได้รับอีกด้านหนึ่ง พบว่ามีประเด็นที่น่าสนใจโดยสรุป 3 ด้านดังนี้

1. ด้านคำศัพท์

นักศึกษาฝึกจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆจากรูปภาพประกอบ หรือจดไว้ในสมุดบันทึก นอกจากนั้น นักศึกษามักเชื่อมโยงเสียงของคำศัพท์ใหม่กับภาพหรือเหตุการณ์ที่พบเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์นั้น รวมทั้งการพบเห็นคำศัพท์นั้นๆ บ่อยๆ จนคุ้นเคย ทำให้จำคำศัพท์ได้ดีมากขึ้นกว่าเดิม ประมาณ 40 -70% นักศึกษาจำนวนมากหาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจาก Google หรือเปิดหาความหมายจากโทรศัพท์มือถือ Dictionary online และ talking dictionary

2. ด้านการฟัง-การพูด

นักศึกษาส่วนใหญ่ฝึกฟังภาษาอังกฤษจากการดูภาพยนตร์ แบบที่เป็น sound track และฟังเพลงสากล และบางคนจะเปิด YouTube รายการสอนภาษา รายการโทรทัศน์สารคดีภาษาอังกฤษ หรือเกร็ดความรู้ต่างๆ ทางinternet ในขณะที่เดียวกันนักศึกษามักจะฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยการร้องเพลงสากลหาโอกาสพูดคุยกับเจ้าของภาษาหรือชาวต่างชาติ ตามสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญๆ ในกรุงเทพฯ หรือบางครั้งก็ฝึกพูดคุยกับเพื่อนๆ ในชั้นเรียนหรือฝึกคุยกับเพื่อนๆ ต่างชาติผ่านโปรแกรม chat หรือ Facebook

3. ด้านการอ่าน-การเขียน

นักศึกษาฝึกอ่านภาษาอังกฤษโดยการอ่านเนื้อเพลงสากลเพราะอยากรู้ความหมายของเพลง หรืออ่านเรื่องขำขัน คำคม Quotations แล้วลองแปล หรืออ่านนิทาน นิยายภาษาอังกฤษ และข่าวต่างประเทศใน website ต่างๆ และข่าวที่ share ให้อ่านใน Facebook รวมทั้งการเล่นเกม on-line ต่างๆ ใน internet นอกจากนั้น นักศึกษาบางคนจะอ่านป้ายโฆษณา ฉลากยา สลากสินค้า ที่มีคำหรือวลีภาษาอังกฤษที่น่าสนใจ ส่วนในด้านการเขียนนักศึกษาฝึกเขียนภาษาอังกฤษโดยการฝึกเขียนคำศัพท์ เขียน note ของตัวเองเป็นภาษาอังกฤษหรือส่งline ข้อความให้เพื่อนๆ ในขณะที่ นักศึกษาบางคนจะส่ง e-mail หาเพื่อนต่างชาติ หรือเขียน blog ของตัวเอง

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยจำแนกตามสาขา เพศและระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะศิลปศาสตร์โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้านจะเห็นได้ว่า นักศึกษาใช้กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน มีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งผลการวิจัยได้สอดคล้องกับผลการศึกษานักวิจัยหลายท่าน อาทิเช่น นฤมล โคตรสมบัติ (2546) อรรถพล คำเขียน (2549) แพรวพรรณ พริ้งพร้อม (2551) และHolt (2005)

ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจำแนกตามสาขาวิชาของนักศึกษา พบว่ามีความแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณากลวิธีการเรียนในแต่ละด้านก็พบว่ากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนระหว่างสาขาวิชามีความแตกต่างกันในทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษานิสิตกร ประคองชาติ (2550) ที่พบว่าตัวแปรในด้านสาขาวิชาที่ศึกษาอยู่ หลักสูตรการเรียน และประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศไทย นอกจากนี้ผลงานวิจัยยังสอดคล้องกับผลการศึกษานักวิจัยของ Mochizuki (1999) ซึ่งพบว่าสาขาวิชาและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษมีผลต่อการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในประเทศญี่ปุ่น

สำหรับผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจำแนกตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา พบว่ามีความแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณากลวิธีการเรียนในแต่ละด้านก็พบว่ากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก็มีความแตกต่างกันในทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษานักวิจัยหลายท่านในประเทศไทย อาทิเช่น อาวุธ วาจาสัตย์ (2533) อินทிரานาเมืองรักษ์ (2541) สุรีย์ จงสถาพรสิทธิ์ (2543) สุวิมล บุญมา (2551) และสมพร โกมารทัต (2559) ที่พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน มีกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ผลงานวิจัยยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นักวิจัยหลายท่านในต่างประเทศ อาทิเช่น Green and Oxford (1995) Nisbet (2005) และYilmaz (2010)

ส่วนผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจำแนกตามเพศของนักศึกษา พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณากลวิธีการเรียนในแต่ละด้านก็พบว่ากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพศชายและเพศหญิงไม่มีความแตกต่างกันในทุกด้าน ซึ่งไม่ตรงกับ ผลการวิจัยที่ผ่านมาของ Green and Oxford (1995) ที่พบว่า นักศึกษาเพศ

หญิงใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษด้านความจำ ด้านเมตตาคอกนิตีฟ ด้านจิตพิสัย และด้านสังคม มากกว่านักศึกษาเพศชาย และแพรวพรรณ พริ้งพร้อม (2551) ที่พบว่านักศึกษาเพศหญิงมีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมสูงกว่านักศึกษาเพศชายอย่างมีนัยสำคัญ แต่อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยในครั้งนี้ก็สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Shmais (2003) ที่ศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งชาติ อื่น นานา ในปาเลสไตน์ ที่พบว่าเพศ และระดับชั้นเรียนของนักศึกษานั้น ไม่มีนัยสำคัญต่อการใช้กลวิธีการเรียนภาษา รวมทั้ง Nisbet (2005) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถทางภาษา อังกฤษของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 ในมหาวิทยาลัยของจีน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญในการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพศชายและเพศหญิง และนิสากร ประครองชาติ (2550) ก็พบว่าตัวแปรในด้านเพศของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้กลวิธีการเรียนเพียงเล็กน้อย ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่าความสัมพันธ์ของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษกับเพศของนักศึกษา อาจขึ้นอยู่กับบริบททางสังคมของการวิจัย เพราะในคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครนั้น นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง นักศึกษาเพศชายมีน้อยมาก จึงทำให้ไม่เห็นความแตกต่างชัดเจนของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษกับเพศของนักศึกษานั้นเอง

จากผลงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่รู้จักและเข้าใจกลวิธีการเรียนด้านต่างๆ มากนัก ผู้วิจัยจึงเห็นว่าอาจารย์ผู้สอนควรแนะนำการใช้กลวิธีการเรียนต่างๆ ให้นักศึกษาได้รู้จักและนำไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และวิชาอื่นๆต่อไป นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์ พบว่านักศึกษากลุ่มที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษดีและดีมาก จะตระหนักในการเรียนรู้ภาษาของตนเองและมีวิธีที่จะให้ตนเองเกิดการเรียนรู้ทางภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ และพยายามเลือกใช้กลวิธีการเรียนที่หลากหลายมากกว่านักศึกษากลุ่มที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางและอ่อน ดังนั้นการศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และอาจารย์เข้าใจกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยมากขึ้น และมีแนวทางแนะนำกลวิธีการเรียนภาษาให้กับนักศึกษาเพื่อการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. จากการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ควรจัดให้กับนักศึกษาควรจะมีรูปแบบดังกล่าวข้างต้น ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ได้ดีที่สุด ดังนั้นในการจัดแผนกิจกรรมการสอน ผู้สอนควรจะนำผลของการศึกษานี้ไปประยุกต์ใช้กับการสอนในวิชาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา โดยอาจจัดเป็นรูปแบบประสมก็ได้

2. ผู้สอนภาษาอังกฤษควรมีการชี้แนะให้นักศึกษาตระหนักถึงการใช้และรู้จักกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่หลากหลายตามลักษณะการรับรู้ 4 ด้าน พร้อมกันนี้ผู้สอนควรให้แนวทางและชี้แนะถึงการตระหนักตนของนักศึกษาว่าตนเป็นผู้เรียนประเภทใด

3. การจัดกิจกรรมควรให้สอดคล้องกับกลุ่มของผู้เรียนและพื้นฐาน ทักษะ และความถนัดของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าถึงและประยุกต์ใช้ความรู้ด้านภาษาที่เรียนกับอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. ควรมีการศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษเช่นนี้กับนักศึกษาคณะอื่น ๆ เพื่อหาความแตกต่างและรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละคณะ
- 5.การจัดสื่อการเรียนการสอนที่ประกอบกิจกรรมควรสอดคล้องกับกลุ่มผู้เรียน

บรรณานุกรม

- ดวงแข แก้วละเอียดยและคณะ. 2555. “กลวิธีการเรียนรู้ภาษาและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของ
 นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ” วารสารสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยทักษิณ. Vol.
 1 (2012) กรกฎาคม 2555.
- ธีรารักษ์ พลายเล็ก. 2555. การศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา
 ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวน
 สุนันทา.
- นฤมล โคตรสมบัติ. 2546. กรณีศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
 คณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อใช้ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ. วิทยานิพนธ์.
- นิสากร ประคองชาติ. 2550. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของ
 นักศึกษาไทย ชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยของรัฐ. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- แพรวพรรณ พริ้งพร้อม. 2551. การศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษนักศึกษามหาวิทยาลัย
 กรุงเทพชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- สมพร โกมารทัต. 2559. การศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญา
 ตรี ใน กรุงเทพฯและปริมณฑล. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สุรีย์ จงสถาพรสิทธิ์. 2543. การศึกษาวิธีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใน
 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิต
 วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล บุญมา. 2551. การศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน
 อุบลวิทยาคม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบล
 ราชธานี.
- อาภาภรณ์ จินดาประเสริฐ. 2540. การพัฒนากลวิธีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. ขอนแก่น : ภาควิชา
 ภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อาวูธ วาจาสิทธิ์. 2533. การศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรถพล คำเขียน. 2549. กลวิธีการเรียนภาษาของนักศึกษาไทยกับเวียดนาม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.
- อินทรา นามเมืองรักษ์. 2541. กลวิธีการเรียนและกลวิธีสื่อสารในการสนทนาภาษาอังกฤษโดยนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาตอนปลาย. ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์ (ภาษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- Brown, H. (1989). **Principals of Language Learning and Teaching**. (3d ed). Cambridge: Prentice Hall International (London) Ltd.
- Chamot, A. U. 2004. "Issues in Language Learning Strategy Research and Teaching." Retrieved November 2, 2005, from **Electronic Journal of Foreign Language Teaching**. Web site: <http://eflt.nus.edu.sg/v1n12004/chamot.htm>
- Chamot, A. U. (2005). **Language Learning Strategy Instruction: Current Issues and Research**. **Annual Review of Applied Linguistics** (pp. 112-130). USA: Cambridge University Press.
- Green, John M. and Oxford Rebecca. (1995). "A closer look at learning strategies. Proficiency and gender." **TESOL Quarterly** 29/2 (Summer 1995): 261-297.
- Holt, Kenny. 2005. English Proficiency of Chinese Students and Strategies of Language Learning. <http://sunzi.lib.hku.hk/ER/detail/hkul/3631956> (May 22, 2017)
- Lee, Chien Kuo. 2010. "An Overview of Language Learning Strategies". **ARECLS**. Vol.7, 132-152. https://research.ncl.ac.uk/ARECLS/volume7/lee_vol7.pdf (July 7, 2017)
- Mochizuki, Akihiko. 1999. "Language Learning Strategies Used By Japanese University Students", **RELC Journal**. Vol. 30, No. 2, 101-113. <http://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/003368829903000206> (May 22, 2017)
- Nisbet, Deanna L, Tindall, Evie R. and Arroyo, Alan A. 2005. "Language Learning Strategies and English Proficiency of Chinese University Students". **Foreign Language Annuals**, vol. 38, issue 1:pp. 100-107. <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/j.1944-9720.2005.tb02457.x/abstract>
- O' Malley, J. Michael et al.1985a. "Learning Strategy Applications with Students of English as a Second Language".**TESOL Quarterly**. 19/13, 557-584.
- O'Malley, J. Michael and Chamot, Anna Uhl. (1990). **Learning strategies in second language acquisition**. New York: Cambridge University press.
- Oxford, R. L. and Nyikos, M.1989." Variables affecting choice of language learning Strategies by university students". **Modern Language Journal**, 73(3) (pp. 291-300). UK: Blackwell Publishing,Inc.
- Oxford, R. L.1989. "Strategy Inventory for Language Learning (SILL) version 7.0 for ESL/EFL." In Oxford, R. L. 1990. **Language Learning Strategies: What Every Teacher Should Know** (pp.293-296). Boston: Heinle & Heinle Publishers.

- Oxford, R. L. 1990. **Language Learning Strategies: What Every Teacher Should Know** (pp. 14-49; 135-146). Boston: Heinle & Heinle Publishers.
- Oxford, R. L. 1993. "Research on second language learning strategies." **Annual Review of Applied Linguistics**, 13, 175–187.
- Phillips, V. 1991. "A look at learner strategy use and ESL proficiency." **CATESOL Journal**. November, 57-56.
- Politzer, R. L. 1983. "An Exploratory study of self-reported language learning behaviors and their relation to achievement." **Studies in Second Language Acquisition**, 6, 54-68. doi:10.1017/S0272263100000292
- Rubin, J. (1975). "What the 'good language learner' can teach us." **TESOL Quarterly**, 9, 41-45.
- Shmais, Wafa Abu. 2003. **TESL-EJ**, Vol. 7, No.2, September (Online).
<http://www.tesl-ej.org/wordpress/issues/volume7/ej26/ej26a3/> (May 23, 2017)
- Willing, Ken . (1989). **Teaching How to Learn: Learning Strategies in ESL**. Sydney: National Centre for English Language Teaching and Research.
- Yilmaz, Cevdet. 2010. "The Relationship between Language Learning Strategies, Gender, Proficiency and Self-Efficacy Beliefs: a Study of ELT Learners in Turkey". **Procedia- Social and Behavioral Sciences**, vol. 2, issue 2: pp. 682-687.
<http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877042810001242>
- Zare, Pezhman. 2012. "Language Learning Strategies Among EFL/ESL Learners: A Review of Literature". **International Journal of Humanities and Social Science**. Vol. 2 No. 5; March 2012, pp. 162-169.

ที่ ศธ ๐๕๔๑.๐๘ /

คณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

๘๖ ถนนพิษณุโลก เขตดุสิต

กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

พฤษภาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ผศ. ดร. นพมณี ฤทธิกุลสิทธิชัย

ด้วยดร.อรุณี อรุณเรือง และคณะ อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยเรื่อง “การศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” ซึ่งเครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม

ในการนี้ คณะศิลปศาสตร์เล็งเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเหมาะสมเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่จะตรวจแบบสอบถามในครั้งนี้ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยตรี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิษระ โปธิสรณ์)

คณบดีคณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

งานวิจัยและพัฒนา

โทรศัพท์ ๐๒ ๒๕๒ ๙๑๐๒ -๒ ต่อ ๑๒๓๑

โทรสาร ๐๒ ๒๕๑ ๐๐๙๓

ที่ ศษ ๐๕๔๑.๐๘ /

คณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

๘๖ ถนนพิษณุโลก เขตดุสิต

กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ผศ. ดร. รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล

ด้วยดร.อรุณี อรุณเรือง และคณะ อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยเรื่อง “การศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” ซึ่งเครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม

ในการนี้ คณะศิลปศาสตร์เล็งเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเหมาะสมเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่จะตรวจแบบสอบถามในครั้งนี้ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยตรี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิษระ โปธิสรณ์)

คณบดีคณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

งานวิจัยและพัฒนา

โทรศัพท์ ๐๒ ๒๕๒ ๙๑๐๒ -๒ ต่อ ๑๒๓๑

โทรสาร ๐๒ ๒๕๑ ๐๐๙๓

ที่ ศธ ๐๕๔๑.๐๘ /

คณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

๘๖ ถนนพิษณุโลก เขตดุสิต

กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันภาษาจุฬาฯ

ด้วยดร.อรุณี อรุณเรือง และคณะ อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยเรื่อง “การศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” ซึ่งเครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม

ในการนี้ คณะศิลปศาสตร์เล็งเห็นว่า อ. ดร. วรวรรณ เพ็ชรกิจ บุคลากรของท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเหมาะสมเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่จะตรวจแบบสอบถามในครั้งนี้ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยตรี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัชร โพธิ์สรณ์)

คณบดีคณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

งานวิจัยและพัฒนา

โทรศัพท์ ๐๒ ๒๕๒ ๙๑๐๒ -๒ ต่อ ๑๒๓๑

โทรสาร ๐๒ ๒๕๑ ๐๐๙๓

ประวัติคณะผู้วิจัย

1. หัวหน้าโครงการวิจัย อ.ดร. อรุณี อรุณเรือง

ที่ทำงาน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ประวัติการศึกษา

ระดับ	คุณวุฒิ	สาขาวิชา	พ.ศ.	สถาบัน
ปริญญาตรี	อ.บ.	ภาษาอังกฤษ	2528	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปริญญาโท	อ.ม.	ภาษาศาสตร์	2533	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปริญญาเอก	อ.ด.	ภาษาศาสตร์	2550	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลงานวิจัย

1. การศึกษาพฤติกรรมการรับผิดชอบของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปี 2555
2. รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มทร.พระนคร งบประมาณปี 2556
3. คุณลักษณะบัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ที่พึงประสงค์ของสถานประกอบการ งบประมาณปี 2557
4. สภาพและปัญหาการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ งบประมาณปี 2558
5. การประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร งบประมาณปี 2559

2. ผู้ร่วมโครงการวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงสิริ วิชิรานนท์
 ที่ทำงาน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ประวัติการศึกษา

ระดับ	คุณวุฒิ	สาขาวิชา	พ.ศ.	สถาบัน
ปริญญาตรี	ค.บ.	สังคมศึกษาและจิตวิทยา	2528	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปริญญาโท	มน.ม.	มานุษยวิทยาและสังคมวิทยา	2538	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ป. บัณฑิต	ป.บัณฑิต	การวิจัยทางสังคมศาสตร์	2542	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผลงานวิจัย

1. การเตรียมความพร้อมของโรงเรียนในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง.2552. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
2. พัฒนาการตลาดนัด. 2552. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
3. พลวัตการปรับตัวของประเพณีทอดกฐิน . 2553. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- 4.แนวทางการจัดการศึกษาหลักสูตรภาษาไทยประยุกต์สำหรับชาวต่างชาติ. 2555. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
5. วิถีชีวิตและความมั่นคงทางอาหารภาคใต้. 2555. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
6. คุณลักษณะพลเมืองดีของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. 2556. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
7. รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มทร.พระนคร งบประมาณปี 2556
8. คุณลักษณะบัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ที่พึงประสงค์ของสถานประกอบการ งบประมาณปี 2557
9. สภาพและปัญหาการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ

ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ งบประมาณปี 2558

10. การประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้
ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร งบประมาณปี 2559

3. ผู้ร่วมโครงการวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาวิณี ชุ่มวัฒนา

ที่ทำงาน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ประวัติการศึกษา

ระดับ	คุณวุฒิ	สาขาวิชา	พ.ศ.	สถาบัน
ปริญญาตรี	ค.บ.	สาขาการสอนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศ	2537	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปริญญาโท	ค.ม.	สาขาการสอนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศ	2543	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลงานทางวิชาการ

1. เอกสารประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
2. งานเรียบเรียงเรื่อง Language Learning Strategies: Inside and Outside Classroom
3. การสอนทางไกลผ่านดาวเทียม รายการภาษาพาเพลิน ภาษาน่ารู้ ไวยากรณ์น่ารู้และรายการ
สนุกกับภาษา
4. โครงการวิจัย : ความสัมพันธ์ระหว่างพหุปัญญากับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร